

*Stowarzyszenie Cudownego Medalika
(Apostolat Maryjny w Polsce)*

Biuletyn nr 64

2-2021

Maryja uczy miłości do Eucharystii!

Bazylika św. Pawła za Murami w Rzymie – obraz z bocznej kaplicy, przedstawiający dwie tajemnice różańcowe: Wniebowzięcie i Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i ziemi

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO

Drodzy Czyciele Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik

Przed 190. laty w Paryżu, przy ulicy du Bac, w kaplicy Zgromadzenia Sióstr Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo, przysłała do nas Niepokalana Matka Boża, zatroskana o swoje duchowe dzieci. W czulej, macierzyńskiej dobroci przekazała nam wspinały, bezcenny dar Cudownego Medalika, przez który do dnia dzisiejszego oddziałuje przeróżnymi łaskami dla naszego, ludzkiego ducha i ciała.

Jak wiemy, wiara jest łaską. Oddanie się Maryi, stając się formą życia chrześcijańskiego, wpisuje się więc w perspektywę łaski. Max Weber, wybitny niemiecki filozof oraz teoretyk, twierdzi, że naród jest wspólnotą duchową i emocjonalną, a tożsamość narodowa jest ważna (zob. A. Wolska, *Max Weber – recenzja*, Warszawa 1999). Tożsamość Polski jest miejscem, gdzie kształtowały się jej dzieje. Szczególnym miejscem kształtowania tych dziejów jest Jasna Góra, która z cudownym obrazem Czarnej Madonny, czczonej jako Królowa Polski, stała się duchową stolicą kraju. Najświętsza Maryja Panna wstawiała się u Boga za polskim narodem. Maryja wyprosiła wielkie zwycięstwo pod Grunwaldem w 1410 r. Przed bitwą król Władysław Jagiełło i rycerstwo polskie leżeli krzyżem przed obrazem Maryi, a walkę zaczęli śpiewem Bogurodzica. Po zwycięstwie Jagiełło, jako wotum, ozdobił Obraz Jasnogórski złotą blachą z promieniami dookoła głowy, wyrażając w ten

sposób swoje przekonanie, że Maryi zawdzięcza pokonanie wroga. W 1655 r. Matka Boża obroniła nas przed Szwedami – zwycięska obrona, pod dowództwem przeora o. Augustyna Kordeckiego, zakończona 27 grudnia tegoż roku, przeszła do historii jako cudowna interwencja Boga za sprawą Maryi. W 1683 r. król Jan Sobieski odniósł zwycięstwo nad Turkami pod Wiedniem za pośrednictwem Matki Bożej.

Dnia 15 sierpnia 1920 r., w Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, wojska rosyjskie zostały rozgromione. Uznano to za cud nad Wisłą za sprawą Matki Bożej. Maryjność nabiera szczególnej wagi w ekonomii apostołstwa chrześcijańskiego, ponieważ zawsze broni narodu polskiego. Maryja kształtowała poczucie tożsamości narodowej.

Drodzy Apostołowie! Niech wyrazem naszej serdecznej wdzięczności, będzie tegoroczna Ogólnopolska Pielgrzymka Apostolatu Maryjnego na Jasną Górę w dniach **30 i 31 lipca tego roku**. Pragniemy wołać całym sercem, całą duszą, z wdzięczności do Boga z Niepokalaną, Jej słowami: „Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu Zbawcy moim” (Łk 1, 46-47). Niech Pielgrzymka nasza potwierdzi gotowość do dalszej gorliwej działalności, czynną miłością braterską, która jest Bożym przykazaniem i cechą naszej duchowości wg słów Apostoła: „Miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie” (Ga 5, 13). „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni” (Ef 4, 32). „Postępujcie drogą miłości” (Ef 5, 2a).

Niech te słowa mobilizują Apostolat Maryjny do wzmożonej modlitwy za cały Świat i naszą Ojczyznę, która znajduje się w wyjątkowej potrzebie: „A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę” (Łk 18, 7.8). **Bądźmy Razem przy MARYI na Jasnej Górze.**

Podczas tegorocznej Pielgrzymki, będziemy dziękować Bogu przez Matczyne serce za dar 55-lecia kapłaństwa ks. Tadeusza Lubelskiego CM.

Jeszcze kilka spraw. Jedyłą możliwością kontaktu ze mną jest tel. kom.: 601 472 764 oraz mój e-mail: vivaldi7@onet.eu.

Tegoroczne spotkanie Moderatorów Diecezjalnych, odbędzie się w Sanktuarium Matki Bożej Gietrzwałdzkiej w sierpniu. **Bardzo proszę Apostołów, aby do końca maja, u swoich Moderatorów Diecezjalnych złożyli zamówienia na ilość kalendarzy na przyszły rok. Proszę także o zainteresowanie się naszym „Biuletynem”.**

W każdą środę o godz. 17.30 w kaplicy na Radnej jest odprawiana nowenna. Możecie przestać swoje prośby i podziękowania, na mój e-mail. Niech nie zabraknie w tym czasie Waszej duchowej łączności z naszą kaplicą.

Pragnę serdecznie podziękować Wam Drodzy Apostołowie za pamięć i piękne życzenia z okazji Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, oraz moich urodzin i imienin. Bóg zapłać za modlitwę w tym trudnym czasie pandemii.

Niech zatem nie zabraknie naszych serc, dłoni i gotowości głoszenia radosnej Nowiny. Niech brzmia nam zachętą słowa Apostoła:

„Przeto, Bracia najmilsi, bądźcie wytrwali i niezachwiani, zajęci zawsze ofiarnie dziełem Pańskim, pamiętając, że trud wasz nie pozostanie daremny w Panu” (1 Kor 15, 58). „Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków” (Hbr 10, 24).

Do zobaczenia na Jasnej Górze. Błogostawię Was Wszystkich. Wszystko z Niepokalaną!

**Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

FORMACJA

Czas ziemski, czas niebiański...

Trwamy w rozpoczętej kilka miesięcy temu Wielkiej Nowennie przed uroczystością 200. rocznicy objawienia Cudownego Medalika Świętej Katarzynie Labouré. Jednym z elementów duchowych przygotowania do Jubileuszu, jest rozważanie wybranych tajemnic różańcowych. Rozważamy te, które są odzwierciedleniem, ilustracją owoców Ducha Świętego, o których Święty Paweł pisze w Liście do Galatów: „Owocem zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie” (Gal 5, 22-23a). Autor natchniony używa liczby pojedynczej (owoc), ponieważ te wewnętrzne stany w rzeczywistości są nierozdzielne, zawsze występują razem. Np. nie można równocześnie kochać i być niewiernym; nie da się być uprzejmym czy łagodnym, a jednocześnie nieopanowanym itd.

W rzymskiej bazylice Świętego Pawła za Murami, w której spoczywają relikwie Autora powyższego Listu, w jednej z bocznych kaplic, znajduje się intrygujący obraz [prezentujemy go na str. 2 okładki bieżącego numeru]. W sposób wyjątkowy ukazuje dwie tajemnice różańcowe: Wniebowzięcie oraz Ukoronowanie Najświętszej Maryi Panny na Królową Nieba i ziemi. Autor obrazu z niebiańską intuicją ukazał te dwa wydarzenia.

Dzieło jest olbrzymie. Ma około 5-6 metrów wysokości i zajmuje prawie całą ścianę wspomnianej kaplicy. Nie sposób go nie zauważyć i nie sposób nie zadziwić się jakby *natchnioną* wizją rzeczywistości nadprzyrodzonej. Słowo *natchniona* uży-

wam w cudzysłowie, albowiem nie wyraża ono tego samego, co natchnienie w Piśmie świętym. Jest to bardziej, jak wspominałem, intuicja malarza, która wyrosła z jego niewątpliwie głębokiej pobożności maryjnej.

Wyjątkowość obrazu polega na ukazaniu nie jednej, ale dwóch scen na jednym płótnie. Na dole widzimy pusty grób Maryi, wokół którego zebrani są zadziwieni i zdeorientowani Apostołowie (widać to wyraźnie na ich twarzach). Górną połowę obrazu zajmuje przedstawienie ukoronowania Maryi w Niebie. Tym, co pozostawia w widzu przepiękne i trwałe wrażenie jest to, że oba te wydarzenia – Wniebowzięcie i Ukoronowanie – dzieją się **w tym samym momencie**.

Trzeba tu zaznaczyć, że żyjemy w wymiarze, który nazywamy czasem. Jesteśmy nim ograniczeni i wszystkie wydarzenia w nim umiejscawiamy. Nie możemy inaczej. Co więcej, nie jesteśmy nawet w stanie wyobrazić sobie istnienia poza czasem. Tymczasem Bóg, Stwórca czasu, nie jest nim ograniczony. Jest jego Panem. Nie potrafimy sobie wyobrazić tego, że wydarzenia nadprzyrodzone dzieją się poza czasem – a tak właśnie jest w Niebie. To ów niebiański moment chciał uchwycić artysta i uczynił to w sposób prosty i czytelny.

Takie spojrzenie niech towarzyszy nam, gdy w tym roku nasz Apostolat rozważa tajemnicę ukoronowania Matki Bożej na Królową Nieba i Ziemi, próbując zgłębić owoc Ducha, jakim jest miłość. Ostatnia tajemnica różańcowa – trzymając się wciąż wizji autora obrazu – ukazuje nie tylko połączenie dwóch wydarzeń w jedno. Pokazuje też zawsze nierozłączne działanie Trójcy Przenajświętszej, która koronuje Maryję (co czyni Ojciec, czyni również Syn i Duch Święty). To połączenie, owa jedność zapewniona jest przez więź, jaką tworzy Duch – więź miłości. Buduje ona relacje Boskie, Bosko-ludzkie i ludzkie. Skoro Duch Święty jest Jedną z Osób Boskich, trzecią Oso-

bą Trójcy Przenajświętszej i skoro Bóg jest Miłością, jak pisze Święty Jan, to właśnie jedność w działaniu Trójcy ukazuje tę miłość w sposób najbardziej czytelny.

Co więcej, ta ostatnia tajemnica wręcz naturalnie wynika z pierwszej – ze Zwiastowania, w której objawiła się Trójca Przenajświętsza, a Słowo stało się Ciałem, aby ukazać nam najwyższy stopień miłości. Miłości, która oddaje się za innych. Niechaj codzienne rozważanie Ukoronowania Maryi na Królową Nieba i Ziemi uchyla przed nami zasłonę Tajemnicy Miłości. Niech wprowadza w nią nasze myśli, słowa i czyny.

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy.

*ks. Radosław Pawłowski CM
z-ca Dyrektora Krajowego AMM*

„Nigdy nie można powiedzieć: Już wszystko zrobione! Dla nas jeszcze wiele zostało do zrobienia. Nigdy nie można powiedzieć: Już dostatecznie dobrze miłowano! Dla nas w tej dziedzinie zostało bardzo wiele, abysmy jeszcze większą miłość posiadli i z serc swoich wykrzesali, dając ją bliźnim i światu”.

Stefan Kard. Wyszyński

AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA CUDOWNEGO MEDALIKA

„MARYJA UCZY MIŁOŚCI DO EUCHARYSTII”

Pożegnanie Ks. Mieczysława Kozłowskiego CM

Dnia 17 marca 2021 r. w szpitalu w Zakopanem zmarł ks. Mieczysław Kozłowski CM. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 20 marca 2021 r. (sobota) w Zakopanem-Olczy. O godz. 12.00 w kościele Księży Misjonarzy w Zakopanem-Olczy została odprawiona uroczysta Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. bpa Pawła Sochy CM. Słowo wprowadzenia wygłosił Ks. Wizytator Kryspin Banko; następnie odczytano listy kondolencyjne od Abpa Marka Jędraszewskiego, Metropolity krakowskiego, od bpa Jana Tyrawy, ordynariusza diecezji bydgoskiej; w imieniu Metropolity warszawskiego, kard. Kazimierza Nycza, głos zabrał ks. Robert Berdychowski CM, proboszcz parafii Świętego Krzyża w Warszawie.

Okolicznościowe kazanie wygłosił ks. Szczepan Szpoton CM, dyrektor kleryków. Na zakończenie Mszy św. odczytano list Burmistrza Zakopanego oraz list p. Bartosza Kownackiego – posła na Sejm Rzeczypospolitej. Następnie głos zabrali: ks. Proboszcz Jerzy Grzyb, p. Piotr Bąk – starosta Powiatu Tatrzańskiego, p. dr Jan Ustupski oraz przedstawicielka DA z Warszawy. Po Mszy św. odbył się uroczysty kondukt za-

łobny w asyście banderii konnej na cmentarz olczański, gdzie po obrzędzie pogrzebowym złożono trumnę z ciałem zmarłego Konfratra do grobowca Księży Misjonarzy znajdującego się pod cmentarną kaplicą.

Słowo Ks. Wizytatora Krystyna Banko CM

Drodzy uczestnicy uroczystości żałobnej śp. ks. Mieczysław Kozłowski CM. Śp. ks. Mieczysław Kozłowski CM urodził się 19 czerwca 1948 r. w Żaganiu. Duszpasterzami rodzinnej parafii byli wówczas misjonarze św. Wincentego a Paulo. W 1960 r. rodzina państwa Kozłowskich przeprowadziła się do Gniezna. Po maturze wstąpił do seminarium internum Zgromadzenia Księży Misjonarzy w Krakowie – jak to napisał w swoim życiorysie: „kierując się dobrymi intencjami służenia Bogu i bliźnim, w myśl św. Wincentego a Paulo”. W 1969 r. rozpoczął sześćdziesięcioletnie studia filozoficzno-teologiczne w Instytucie Teologicznym Księży Misjonarzy w Krakowie. Śluby święte złożył 8 grudnia 1973 r. Święcenia kapłańskie otrzymał dnia 31 maja 1975 r. w Krakowie na Stradomiu z rąk ks. bpa Albina Matysia-

ka CM, biskupa pomocniczego archidiecezji krakowskiej. Decyzją ówczesnego wizytatora, ks. Tadeusza Goćłowskiego CM został skierowany do pracy duszpasterskiej jako katecheta w parafii NMP z Lourdes w Krakowie (1975-1980).

Kolejne jego placówki to: parafia Matki Bożej Królowej Polski w Słubicach (wikariusz i katecheta 1980-1982), parafia Świętego Krzyża w Warszawie (katecheta i duszpasterz akademicki 1982-1988). W latach 1988-1991 powierzono mu funkcję dyrektora kleryków Wyższego Seminarium Duchownego Księży Misjonarzy w Krakowie na Stradomiu, które w tych latach liczyło około 70 alumnów. Przy kościele seminaryjnym założył Apostolat Maryjny. Od 1991 r. rozpoczęła się jego niemal 30-letnia posługa proboszcza kilku parafii oraz superiora domów Zgromadzenia: Wrocław-Oporów, parafia św. Anny św. a następnie parafia Świętego Krzyża w Warszawie. W latach 1993-2002 był jej proboszczem, superiorem domu, przewodniczącym Redakcji Mszy Świętej Radiowej, wicedziekanem dekanatu świętokrzyskiego. Jego staraniem nadano tej świątyni tytuł bazyliki mniejszej.

W 2003 roku został proboszczem parafii Matki Bożej Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik na Olczy w Zakopanem oraz superiorem wspólnoty księży. Z racji prowadzenia domu rekolekcyjno-wypoczynkowego przyjmował wielu duchownych na rekolekcje i na czas wypoczynku. Tysiącom pielgrzymów, którzy przybywali na Olczę, zapewnił opiekę duchową. Śp. ks. Mieczysław zyskał szczególne uznanie miejscowego duchowieństwa pełniąc funkcję wicedziekana dekanatu zakopiańskiego. W międzyczasie został radcą Polskiej Prowincji (2009-2012) oraz członkiem Komisji Ekonomicznej. Podjął starania o oficjalne podniesienie świątyni olczańskiej do godności sanktuarium, co stało się w roku 2008 dekretem ks. kard. Stanisława Dziwisza. Trudno wyliczyć wszystkie zasługi dla rozwoju duchowego parafian, przybywających pielgrzymów, a także troski o stan materialny świątyni, chociażby poprzez dokończenie witraży w kościele.

W 2012 r. włączył się w życie wspólnoty domu przy parafii św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy jako duszpasterz i ekonom, a rok później podjął po raz kolejny posługę proboszcza parafii i superiora miejscowej, licznej wspólnoty. Mianowany został wicedziekanem dekanatu Bydgoszcz-Śródmieście. Przyszło mu opiekować się kolejną bazyliką mniejszą, co związane było ze szczególnymi zadaniami duszpasterskimi. Wśród licznych dzieł na uwagę zasługiwała działalność kuchni dla ubogich, a w sercu śp. ks. Mieczysława rodziła się myśl, aby powstało większe dzieło wincentyńskiej opieki nad ubogimi Bydgoszczy.

Po zakończeniu kadencji superiora, na jego wyraźną prośbę, śp. ks. Mieczysław podjął obowiązki duszpasterskie na Olczy w Zakopanem. Jesienią 2020 r. dziękował Bogu i bliźnim za 45 lat święceń kapłańskich (1975-2020). Dane mu było posługiwać tutaj jeszcze przez ponad 1,5 roku, aż do chwili jego śmierci w zakopiańskim szpitalu w dniu 17 marca 2021 r.

Jako miejsce wiecznego spoczynku wybrał sobie jeszcze za życia cmentarz olczański z pięknym widokiem na Tatry.

Kiedy w 2012 roku śp. ks. Mieczysław Kozłowski CM zakończył kadencję na urzędzie superiora i proboszcza w tujejszym Sanktuarium i zarazem poprosił mnie, aby mógł pójść do Domu Zgromadzenia przy Bazylice św. Wincentego a Paulo w Bydgoszczy, wtedy w dekrecie dla niego napisałem m.in. takie słowa:

„Drogi Księżu Mieczysławie,

Minęło dziewięć lat, od kiedy zostałeś superiorem domu w Zakopanem oraz proboszczem w parafii Najświętszej Maryi Panny Objawiającej Cudowny Medalik. Czas biegnie bardzo szybko, jednak praca i Twoje zaangażowanie, pozostawiły niezatarty ślad w społeczności Olczańskiej. Twoja dba-

łość o sprawy materialne domu i parafii, gorliwość duszpasterska, lecz przede wszystkim stworzenie prawdziwego Sanktuarium, z comiesięcznymi nabożeństwami i procesjami ku czci Matki Bożej, jest kolejnym przykładem realizacji przez Ciebie prawdziwego wincentyńskiego charyzmatu.

Docenieniem Twojego zaangażowania i podtrzymywania bardzo dobrych relacji z księżmi diecezjalnymi i zakonnymi, skutkowało mianowaniem Cię wicedziekanem zakopiańskiego dekanatu”.

Te parę krótkich zdań w pełni charakteryzowało Jego osobowość ludzką i kapłańską. Wszyscy tutaj obecni jak i ci, którzy śledzą transmisję poprzez Internet mogą zaświadczyć, że z jednakowym szacunkiem traktował uczniów, studentów i parafian, ludzi prostych i ubogich, nauczycieli i profesorów. Dla kleryków w seminarium był bardzo dobrym wychowawcą a dla księży prawdziwym ojcem. Zawsze uśmiechnięty, radosny i pełen optymizmu. Umiał wokół siebie gromadzić ludzi, którzy podzielali jego zapał duszpasterski i zaangażowanie w realizację pomysłów, które rodziły się w dialogu i w rozeznaniu możliwości ich wykonania.

Śp. ks. Mieczysław Kozłowski CM był prawdziwym synem św. Wincentego a Paulo. W swoim kapłańskim życiu był wierny charyzmatom Zgromadzenia i nimi się kierował, a należą do nich, oprócz ślubów czystości, ubóstwa, posłuszeństwa i wytrwania w Zgromadzeniu, również pięć cnót: pokora, prostota, łagodność, umartwienie i gorliwość o zbawienie dusz. Zapamiętamy go jako zasłużonego konfratra Zgromadzenia i dobrego misjonarza.

W tym miejscu na ręce brata i bratowej składam całej rodzinie śp. ks. Mieczysława Kozłowskiego CM najszczerze wyrazy współczucia. Księżom Domu Olczańskiego, na czele

z księdzem superiorem, dziękuję za opiekę nad zmarłym konfratrem, zwłaszcza w ostatnich tygodniach jego życia.

Ks. bp **Pawłowi Sosze**, naszemu konfratrowi, dziękuję za przewodniczenie mszy świętej. Wszystkich zapraszam do wspólnej modlitwy.

Kazanie ks. Szczepana Szpotona CM
wygłoszone 20.03.2021, podczas Mszy Świętej pogrzebowej
śp. ks. Mieczysława Kozłowskiego CM, w Zakopanem-Olczy

Dobrze jest czytać Ewangelię, która wypełniła się na osobie. Tekst o „ubogiej wdowie” jest tym słowem od Boga, które bardzo koresponduje z życiem śp. ks. Mieczysława. Bóg go powołał, aby to słowo zrealizowało się w jego życiu.

Uboga wdowa, to wzór kapłaństwa, które jest nade wszystko dla składania ofiary. Co złożyła w ofierze ta kobieta? **Wszystko, co miała, całe swe utrzymanie.** W języku oryginalnym, to zdanie wybrzmiewa jeszcze inaczej: wrzuciła **wszystko, co miała, całe swoje życie.** Ona ofiarowała Bogu, swoje życie – nie pieniądze. Ona nie dawała czegoś, ona ofiarowała siebie. Na tym m.in. polega świętość Kościoła.

Chrystus uświęcił Kościół przez wydanie samego siebie. Uświęcasz innych najbardziej, kiedy potrafisz się za nich ofiarować.

Ks. Mieczysław Kozłowski w swoim bogatym doświadczeniu posługi kapłańskiej, o której mówił na wstępie ks. Wizytator, nie tyle dawał coś w postaci uposażenia kościołów, w których posługiwał, ale ofiarowywał to, co miał najcenniejsze: swoje życie, spotykając się z Bogiem Eucharystią.

„To czyńcie na moją pamiątkę” – ostatnia wieczerza, mycie nóg apostołom, to jest moc uświęcania świata i to jest

zrozumienie Eucharystii i kapłaństwa, dzięki którym ks. Mieczysław przez 46 lat tkął sobie niebo.

Ta uboga kobieta, pokazuje jeszcze, o co idzie w ubóstwie, co jest jego istotą: to zdolność obdarowywania innych. Nie tyle chodzi o to, co masz w domu, ile na koncie, ale co z tego jest dla innych. Ks. Mieczysław, był kapłanem ewangelicznej rady ubóstwa. Umiejętność dzielenia się u tego człowieka była uderzająca.

Oto trzy obszary, z których ks. Mieczysław czerpał, by tak rozumiane ubóstwo realizować:

1. **Rodzice:** mocno ufał w to, że wiara, którą przekazali mu życiem Zofia i Andrzej, ich modlitwy, były rzeczywistościami, które dały mu fundament kapłaństwa i pozwoliły w nim wytrwać. Po skończonej postudze w 2012 r., na Olczy, poprosił o przeniesienie do Bydgoszczy, by być niedaleko Gniezna przy rodzicach, którymi z oddaniem opiekował się brat Janusz z małżonką. W to jakim ma być człowiekiem, zaopatrzyli go rodzice, których bardzo czcił. Związany z mamą, pamiętam jak po jej pogrzebie powiedział: „Kiedy umiera matka w życiu księdza – umiera dom”.

2. Na szczęście miał ten drugi, **Zgromadzenie Misji**. Zdanie, które powtarzał, jak antyfona brzmiało: „Zgromadzenie to moje życie, ono mnie wykształciło i dało możliwość pracy”. Taką postawą uczył nas wyzbywania się myślenia: ile to ja już dałem Kościołowi w Zgromadzeniu, a raczej pokazywał, ile to od niego otrzymałem i kim dzięki niemu jestem. Rzeczywiście, dzięki Zgromadzeniu mógł zrealizować ewangeliczną radę ubóstwa – obdarowywania innych.

Wierząc w tajemnicę Świętych obcowania, czyli również w Twoją obecność Księżu Mieczysławie między nami, tylko już inaczej, często będę Cię prosił, abyś wypraszał nam u Do-

brego Boga nowych kapłanów dla Zgromadzenia, które było tak długą treścią Twojego życia.

3. Jest jeszcze trzeci obszar, który formował w Nim rzeczywistość obdarowywania. **Przyjaciele** – miateś ich niemało, z racji swojego usposobienia. Wielu z Was przyjechało dziś podziękować Bogu za jego życie, wielu modli się śledząc transmisję. Chciałbym Wam powiedzieć jedno słowo, **dziękuję**, bo to z garści Waszej życzliwości i człowieczeństwa, ręce ks. Mieczysława Kozłowskiego CM mogły uczynić tak wiele w tym Sanktuarium i w każdej innej parafii, w której posługiwał. Rodzina, kapłaństwo w Zgromadzeniu Misji i drugi człowiek, to nawet nie tyle trzy rzeczywistości ubóstwa, które go kształtowały i uszlachetniły, ale to były jego trzy wielkie miłości.

Zakończę zdaniem z jego homilii wypowiedzianej dnia 24 czerwca 2012 r., kiedy to żegnał się z góralami jako Superior domu na Olczy. Proboszcz Sanktuarium Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik – żegnał się z miejscem, szczególnie dla niego drogim – tu chciał umrzeć i być pochowanym. Z miejscem w znaczeniu nade wszystko z ludźmi.

A mówił tak: „Moi drodzy, na zakończenie tak myślałem, co Wam powiedzieć. Przede wszystkim: zawiercie, zaufajcie i dalej kroczyć drogą Bożych przykazań”. Amen.

Wspomnienie o Śp. Ks. Mieczysławie Kozłowskim CM

W mojej pamięci zachował się zjazd formacyjny, moderatorów diecezjalnych, zorganizowany w dniach 17-21 sierpnia 2011 roku w Zakopanem-Olczy, przez dyrektora krajowego Apostolatu Maryjnego, ks. Tadeusza Lubelskiego CM. Niezwykle serdecznie przyjął nas **proboszcz i kustosz Sanktuarium Niepokalanej Objawiającej Cudowny Medalik, ks. Mieczysław Kozłowski CM (1948-2021)**. Był gościnnym gospodarzem i przewodnikiem po świątyni. Opowiedział nam historię tego uroczego miejsca, objaśniał znaczenie symboli i witraży, zachęcił do zwiedzania obiektu i do modlitwy przy ołtarzach, z których każdy tworzy inny klimat modlitwy, refleksji (np. ołtarz poświęcony św. Janowi Pawłowi II, św. Ojcu Pio, czy św. Józefowi).

Mówił o planach związanych z duszpasterstwem w parafii, o możliwościach dłuższego pobytu na rekolekcjach dla osób chętnych, o noclegach oraz o swoich planach na przyszłość. Zachęcał do odwiedzin tego pięknego zakątka Polski, do poznania pobliskich miejsc kultu: na Krzeptówkach, na Bachledówce, w Ludźmierzu. Wspomniał, że w 2004 r. pobłogosławił działalność Apostolatu Maryjnego w parafii, z którym na co dzień współpracuje. W ostatni wieczór naszego pobytu zorganizował nam ognisko. Zaprosił kapelę góralską, która umiliła nam czas. Były gawędy, pieśni, pieczenie kiełbasek przez siostry szarytki i miejscowe apostołki.

Pamiętam śp. ks. Mieczysława jako człowieka niezwykle radosnego, a przy tym odpowiedzialnego, gościnnego, szczodrego w udostępnieniu darów kuchni regionalnej i podręcznej „kawiarenki”. Był niezwykle skuteczny w działaniach gospodarczych na rzecz sanktuarium, jego rozbudowie, zachowaniu tradycji objawień Cudownego Medalika przez Niepokalaną. Ale przede wszystkim – był to człowiek bogaty duchowo, oddany sprawom Kościoła, wierny Sługa Maryi Niepokalanej, o której mówił z oddaniem.

Ap. Zofia Miernik, diecezja radomska

~~~~~

„Miłość musi być próbowana, jak złoto w ogniu; tylko mała miłość w ogniu prób nie kruszeje. Wielka miłość oczyszcza się i rozpala”.

Stefan Kard. Wyszyński

QUIZ wszystko o Prymasie Tysiąclecia

Drodzy Czytelnicy! W obecnym numerze naszego kwartalnika, proponujemy przyjemną i rozszerzającą horyzonty formę lektury. **W związku ze znaną nam już datą beatyfikacji** kardynała Stefana Wyszyńskiego, zamieszczamy quiz dotyczący jego życia i działalności. Mamy nadzieję, że ta forma lepszego poznania życiorysu „NIEZŁOMNEGO KARDYNAŁA”, wzbudzi Wasze zainteresowanie. Życzymy przyjemnej lektury!

- 1. Na kiedy wyznaczono dzień beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia?**
  - a. 15 maja 2021 r.
  - b. 12 września 2021 r.
  - c. 22 października 2021 r.
- 2. Jakie imiona nosiła przyrodnia siostra kard. Wyszyńskiego?**
  - a. Marcelina Julia
  - b. Janina Anna
  - c. Agnieszka Cecylia
- 3. Gdzie Prymas Tysiąclecia przyjął sakrament bierzmowania?**
  - a. w Andrzejewie
  - b. w Warszawie
  - c. we Włocławku
- 4. Którego dnia odprawił prymicyjną Mszę św. na Jasnej Górze?**
  - a. 5 sierpnia
  - b. 6 sierpnia
  - c. 7 sierpnia
- 5. Która z katedr była jego pierwszą kapłańską placówką?**
  - a. Katedra w Gnieźnie
  - b. Katedra w Warszawie
  - c. Katedra we Włocławku
- 6. Jaki tytuł nosi jedna z najbardziej poczytnych książek Prymasa Tysiąclecia?**

- a. „Zapiski więzienne”
  - b. „Zapiski z celi”
  - c. „Zapiski z aresztu”
- 7. Przed obchodami Milenium Chrztu Polski kard. Wyszyński zarządził:**
- a. Wielką Oktawę
  - b. Wielkie Triduum
  - c. Wielką Nowennę
- 8. Jaki wojenny pseudonim nosił kard. Wyszyński?**
- a. Rydwan III
  - b. Rumak III
  - c. Radwan III
- 9. Jakie m.in. wyróżnienie otrzymał kard. Wyszyński od rządu polskiego na uchodźctwie?**
- a. Order Orła Białego
  - b. Krzyż Walecznych
  - c. Order Virtuti Militari
- 10. W którym roku Stolica Apostolska powołała do istnienia diecezję na tzw. ziemiach odzyskanych?**
- a. w roku 1972
  - b. w roku 1975
  - c. w roku 1977
- 11. Jaki łaciński napis widniał na medalionie z różańca ofiarowanego przez kard. Wyszyńskiego papieżowi Pawłowi VI?**
- a. „Pro memoria Ecclesiae”
  - b. „Pro victoria Ecclesiae”
  - c. „Pro caritas Ecclesiae”
- 12. W którym roku zakończył się Sobór Watykański II?**
- a. 1964
  - b. 1965
  - c. 1966
- 13. Jaki list Episkopatu Polski wzbudził szczególny niepokój wśród władz PRL?**
- a. List do biskupów niemieckich
  - b. List do biskupów francuskich
  - c. List do biskupów brazylijskich

- 14. W ilu konklawe brał udział kard. Wyszyński?**
a. w dwóch
b. w czterech
c. w pięciu
- 15. W którym roku władze PRL uwięziły kard. Wyszyńskiego?**
a. 1952
b. 1953
c. 1954
- 16. Kiedy i gdzie miały miejsce główne obchody milenijne?**
a. 3 maja 1966 katedra diecezjalna w Częstochowie
b. 3 maja 1966 Jasna Góra w Częstochowie
c. 3 maja 1966 w Częstochowie na Rakowie
- 17. Kiedy i gdzie kard. Wyszyński przyjął sakrament kapłaństwa?**
a. 24 sierpnia 1924 w katedrze wrocławskiej
b. 3 sierpnia 1924 w katedrze wrocławskiej
c. 3 sierpnia 1924 w katedrze wrocławskiej
- 18. Kardynał Wyszyński jako dziecko darzył szczególnym nabożeństwem:**
a. św. Marcina
b. św. Rocha
c. Matkę Bożą
- 19. Od kiedy ubecy stale inwigilowali Prymasa Tysiąclecia?**
a. od zakończenia II wojny światowej
b. od kiedy został biskupem lubelskim
c. od kiedy został prymasem Polski
- 20. Czym była ubecka akcja „X-2”**
a. wywiezieniem księży z niektórych parafii do obozów pracy
b. wywiezieniem zakonnic z niektórych województw do obozów pracy
c. aresztowaniem bp. Kaczmarka
- 21. Kiedy Prymas Tysiąclecia po raz pierwszy spotkał się z Ojcem Świątym w ramach wizyty „Ad limina Apostolorum”?**
a. 2 kwietnia 1951 r.
b. 7 maja 1953 r.
c. 3 lipca 1954 r.

- 22. Który papież mianował kard. Wyszyńskiego prymasem Polski?**
- Pius XII
  - Jan XXIII
  - Paweł VI
- 23. Jakie łacińskie biskupie zawołanie towarzyszyło postudze Prymasa Tysiąclecia?**
- Totus Tuus
  - Ave Maria
  - Soli Deo
- 24. Który papież mianował kard. Wyszyńskiego biskupem lubelskim?**
- Pius X
  - Pius XI
  - Pius XII
- 25. Ile lat Prymas Tysiąclecia przeżył w kapłaństwie?**
- 55
  - 57
  - 59
- 26. W czasie pontyfikatu, którego papieża świętowano Milenium Chrztu Polski?**
- Pawła VI
  - Jana XXIII
  - Jana Pawła I
- 27. Jaki kryptonim nosiła jedna z ubeckich akcji szpiegowskich wobec kard. Wyszyńskiego?**
- „Mefisto”
  - „Kandelabr”
  - „Prorok”
- 28. Kto brał głównie udział w Polsce w tzw. wydarzeniach Marca '68?**
- przede wszystkim osoby duchowne
  - przede wszystkim studenci
  - przede wszystkim lekarze
- 29. Pod jakim hasłem odbywało się przygotowanie do 600-lecia obecności Cudownego Obrazu Matki Bożej na Jasnej Górze?**

- a. „Sześć lat wdzięczności za sześć wieków obecności”
  - b. „Sześć lat radości za sześć wieków obecności”
  - c. „Sześć lat miłości za sześć wieków obecności”
- 30. Czy Prymas Tysiąclecia mógł walczyć przyczynić się do tego, że kard. Karol Wojtyła został wybrany na papieża?**
- a. nie, ponieważ nie brał wtedy udziału w konklawe
  - b. nie wiadomo
  - c. tak
- 31. Jaki tytuł nosił kościół tytularny kard. Wyszyńskiego w Rzymie?**
- a. Santa Maria Maggiore
  - b. Santa Maria in Trastevere
  - c. San Giovanni in Laterano
- 32. Kiedy doszło do uwolnienia Prymasa Tysiąclecia?**
- a. 28 października 1956 r.
  - b. 28 października 1957 r.
  - c. 28 października 1958 r.
- 33. Gdzie m.in. przebywał Prymas Tysiąclecia podczas II wojny światowej?**
- a. w Laskach pod Warszawą
  - b. w Pruszczu Gdańskim
  - c. w Komańczy
- 34. Jakiego miesięcznika kard. Wyszyński był redaktorem naczelnym przed II wojną światową?**
- a. „Ateneum Kapłańskie”
  - b. „Ateneum Prezbitera”
  - c. „Ateneum Proboszcza”
- 35. Jak nazywał się rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, kiedy jego studentem był kard. Wyszyński?**
- a. ks. Wincenty Granat
  - b. ks. Antoni Szymański
  - c. ks. Antoni Dębiński
- 36. Która z wymienionych miejscowości była drugim miejscem odosobnienia księdza kardynała?**
- a. Stoczek Warmiński
  - b. Prudnik Śląski
  - c. Komańcza

- 37. Jedno z ulubionych powiedzeń Prymasa Tysiąclecia to:**
- a. „Wszystko postawiłem na Józefa”
  - b. „Wszystko postawiłem na Wojtyłę”
  - c. „Wszystko postawiłem na Maryję”
- 38. Kiedy miały miejsce słynne przyrzeczenia jasnogórskie?**
- a. 3 maja 1955 r.
  - b. 15 sierpnia 1956 r.
  - c. 26 sierpnia 1956 r.
- 39. Jakie imię przyjął Angelo Giuseppe Roncalli?**
- a. Papież Jan XXIII
  - b. Papież Paweł VI
  - c. Papież Jan Paweł I
- 40. Na którym soborze Maryja została ogłoszona Matką Kościoła?**
- a. na Soborze Nicejskim
  - b. na Soborze Watykańskim I
  - c. na Soborze Watykańskim II

*(Odpowiedzi na powyższe pytania,
wytrwały czytelnik znajdzie w tym numerze).*

„Po Bogu w Trójcy Świętej Jedynym nie mamy nikogo bliższego nad Matkę Słowa Wcielonego. Gdy więc szukamy w naszych myślach modlitewnych, z kim mielibyśmy rozmawiać, komu mielibyśmy się zwierzyć, z kim naszą samotność dzielić, to chyba tylko z Nią”.

Stefan Kard. Wyszyński

Z ŻYCIA WSPÓLNOT JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA

DIECEZJA BIELSKO-ŻYWICKA

Wspomnienie o zaangażowaniu Diecezjalnego Opiekuna Duchowego Apostolatu Maryjnego ks. Prałata Alojzego Zubra w rozwój Dzieła Apostolatu Maryjnego w diecezji bielsko-żywieckiej

W listopadzie 2020 r. minęło 35 lat od momentu, gdy pierwsza grupa Apostołów Maryjnych ze Wspólnoty przy parafii św. Ap. Piotra i Pawła w Skoczowie uczestniczyła w dziele oddania się Niepokalanej na Jasnej Górze. Uroczystość przyjęcia do naszej wspólnoty dokonała się w czasie uroczystych obchodów 5. rocznicy istnienia Apostolatu Maryjnego w naszym kraju. Był to szczególnie moment, taki „czas startu” do dalszego wzrastania duchowego w Szkole Maryjnej.

Ziarno tej idei zostało posiane podczas Niedzieli Misyjnej w naszej Parafii przez Ks. Dyrektora Teofila Herrmanna CM. O jego wpływie na formację członków Apostolatu Maryjnego i wzrastanie tego dzieła w Polskim kościele opiszę w odrębnym wspomnieniu. Czuję się do tego mocno zobowiązana z tej racji, że uczestniczyłam

w regularnej prowadzonej przez Niego tak ofiarnej i głębokiej formacji podczas różnych spotkań.

Tym razem jednak skoncentruję się na opisanu duchowego wpływu na rozwój Apostolatu Maryjnego zarówno w naszej parafii jak i w diecezji bielsko-żywieckiej ks. Prałata Alojzego Zubra. Przez te wszystkie lata formował on naszą wspólnotę Parafialną i o nią się troszczył, a przez 25 lat roztoczył te starania na Diecezjalną Wspólnotę Apostolatu Maryjnego – po nominacji otrzymanej od ks. Dyrektora Teofila Herrmanna na Diecezjalnego Opiekuna Apostolatu Maryjnego. Nie sposób szczegółowo tych działań wyliczyć, poczynawszy od modlitwy w intencji rozwoju i wzrostu duchowego Maryjnego Dzieła po najrozmaitsze formy oddziaływań. Nasz Opiekun troszczył się o systematyczną formację na comiesięcznych spotkaniach tak, że na ich gruncie, z potrzeby dalszego zgłębiania treści Pisma świętego wyrosła Grupa Biblijna.

Ponadto stopniowo Apostolat Maryjny angażował się w różnorakie działania zarówno w kościele jak i na terenie Parafii. Ks. Prałat sam wychodził z różnymi inicjatywami a także akceptował nasze pomysły i propozycje:

- Msze św. w intencji Apostolatu Maryjnego;
- udział w różnych nabożeństwach, włączanie się w prowadzenie adoracji Najświętszego Sakramentu (nocna adoracja w Pierwsze Piątki była prowadzona przez wiele lat);
- adoracja przy Bożym Grobie;
- codzienne prowadzenie Różańca świętego przed poranną i wieczorną Mszą św.;
- modlitwa przed pogrzebami;
- Różaniec na wzgórzu Kaplicówka w Pierwsze Soboty miesiąca – w jedności z Ojcem świętym Janem Paweł II pod krzyżem, który został przeniesiony w 1985 r. z Katowic – Mu-

chowca po wizycie Ojca Świętego w naszej Ojczyźnie w 1983 r. Różaniec był odmawiany przez wiele lat;

- Niedziele Maryjne w Rocznicę Objawień;
- Obchody rocznic oraz spotkania opłatkowe ubogacone poczęstunkiem, rozmowami oraz śpiewem pieśni;
- Jubileusze, na których gościliśmy ks. Dyrektora Teofila Herrmanna i kolejnych Dyrektorów Apostolatu Maryjnego;
- Różaniec w intencji Ojczyzny w maju i w październiku – do włączenia się w tą modlitwę zapraszaliśmy chętnych parafian;
- Gablotka przykościelna – przybliżająca treści dotyczące Apostolatu Maryjnego a także informacje dotyczące przeżywania poszczególnych okresów roku liturgicznego;
- Pielgrzymki Apostolatu Maryjnego, na które zawsze zapraszaliśmy chętnych parafian;
- Apostolat przez wiele lat angażował się w akcję rozdzielania odzieży oraz gotowanie posiłków w Soboty dla osób bezdomnych i w trudnej sytuacji życiowej;
- założenie i włączenie się naszego Stowarzyszenia w obsługę biblioteki parafialnej, która na przestrzeni ponad 30 lat rozrosła się do kilku tysięcy woluminów. Także ks. Prałat ubogacił ją swoimi zbiorami. Chętnie korzystali z niej zarówno dorośli parafianie jak i dzieci przychodzące na katechezę do domu katechetycznego. W bibliotece był również dział z wydawnictwami Apostolatu Maryjnego.

Świadectwo dawane Wspólnocie Parafialnej zarówno przez naszego Opiekuna Duchowego jak i Członków Apostolatu przyczyniało się do ożywienia życia parafialnego, do włączania się w naszą grupę zarówno sympatyków jak i nowych członków Apostolatu Maryjnego.

Ks. Prałat Alojzy Zuber jako Diecezjalny Opiekun Duchowy, czynnie uczestniczył w Ogólnopolskich Dniach Formacyjnych

dla moderatorów diecezjalnych. Wielokrotnie w Kaniach pod Warszawą, później w innych miejscach spotkań. Dzielił się tam swoim bogatym doświadczeniem duszpasterskim oraz owocami wieloletniej posługi w Apostolacie Maryjnym. Moderatorom diecezjalnym pozostanie w pamięci nie tylko jako pełen radości kapłan, ale także jako wytworny fotograf, potrafiący upamiętnić na kliszy najciekawsze fragmenty tych spotkań.

W diecezji czuwał nad zakładaniem, rozwojem oraz wzrostem duchowym Parafialnych Wspólnot. Czynił to przez głoszenie homilii podczas Niedziel Maryjnych, wspierając w ten sposób Dyrektorów Krajowych Apostolatu w szerzeniu idei Cudownego Medalika oraz Apostolatu Maryjnego – dając w ten sposób początek w formowaniu nowych grup parafialnych. Odwiedzał te Wspólnoty, przeżywając wraz z nimi Uroczystości Jubileuszowe.

Regularnie – wraz ze swoim zastępcą ks. Kanonikiem Marianem Kubeckim przewodniczył pielgrzymkom diecezjalnym: do Częstochowy, Zakopanego-Olczy, Niepokalanowa, Warszawy, Kalwarii Zebrzydowskiej, Krakowa-Łagiewnik, Ludźmierza oraz innych Sanktuariów. Członkowie Apostolatu Maryjnego oraz chętni parafianie z radością i wdzięcznością uczestniczyli w tej formie „rekolekcji w drodze”. Obaj kapłani, zawsze szczegółowo przygotowani przyczyniali się do tego, że wracaliśmy ubogaceni w treści dotyczące nawiedzanych miejsc. W autokarach był czas na modlitwę, elementy formacyjne, ale także na rozradowanie – mieli niesamowite poczucie humoru oraz bogaty zapas dowcipów.

Ważną rolę w procesie formacyjnym odgrywają rekolekcje oraz dni skupienia w Ośrodku Rekolekcyjnym przy Parafii Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Pogórzcu koło Skoczowa, które regularnie przeżywamy od ponad 25 lat.

W pierwszych latach działalności ośrodka rekolekcyjnego Księdza Prałata wspierał ówczesny proboszcz parafii w Pogórze ks. Kanonik Stanisław Gawlas. Były to spotkania w mniejszych grupach, głównie rekolekcyjne. Bardzo sprzyjały zarówno pogłębianiu życia religijnego jak i zawiązywaniu więzi między Apostołami Maryjnymi z różnych zakątków diecezji. Odwiedził to miejsce Ks. Dyrektor Teofil Herrmann CM wyrażając uznanie i wdzięczność Proboszczowi parafii ks. Stanisławowi za zaangażowanie i trud wkładany w proces formacyjny Apostolatu Maryjnego.

W 2001 r., po Jego nagłej śmierci, w systematyczną formację naszego Stowarzyszenia zarówno w diecezji bielskożywieckiej jak i archidiecezji katowickiej, bardzo aktywnie i ofiarnie włączył się następny proboszcz parafii w Pogórze – jednocześnie Opiekun Parafialnej Wspólnoty Apostolatu Ks. Kan. Ignacy Czader. Ks. Dyrektor Tadeusz Lubelski CM nominował go na Diecezjalnego Ojca Duchowego Apostolatu Maryjnego. Ks. Ignacy troszczy się o bardzo dogodne warunki

do przeżywania rekolekcji i dni skupienia dla licznej rzeszy Apostołów Maryjnych, którzy chętnie – z radością i wdzięcznością przybywają na to miejsce regularnie dwa razy w roku, w maju i w październiku.

Przez wiele lat przewodniczyli tym spotkaniom Dyrektorzy Apostolatu Maryjnego: Ks. Jerzy Owsiak CM, Ks. Tadeusz Lu-

belski CM, Ks. Jacek Wachowiak CM oraz obecny ks. Dyrektor Jerzy Basaj CM. Stanowiło to znaczące wsparcie dla Ks. Prałata Alojzego Zubra w trosce o nasz duchowy rozwój. Coraz liczniej w tych dniach skupienia uczestniczyli też Kapłani – Opiekunowie Okręgowych i Parafialnych Wspólnot. Nowi członkowie mieli okazję przeżycia Uroczystego Przyjęcia do Apostolatu Maryjnego. Zawsze były to chwile spędzone w skupieniu, ubogaceniu duchowym, wymianie doświadczeń, rozradowaniu oraz wzajemnym obdarowaniu, co bardzo sprzyjało zawiązywaniu wspólnoty.

Ks. Prałat Alojzy Zuber odszedł do wieczności 20 października 2020 r. w 81 roku życia oraz 35 roku posługi w Apostolacie Maryjnym – przez około 30 lat w charakterze Opiekuna Parafialnego i 25 lat Diecezjalnego Opiekuna Duchowego. Pięknie zapisał się i wniósł znaczący wkład w historię rozwoju i wzrostu duchowego Apostolatu Maryjnego w diecezji bielsko-żywieckiej. Był to kapłan o wielkim sercu, bogatym doświadczeniu duszpasterskim, rozmodlony, gorliwy czciciel Mastki Bożej, troszczący się o wiernych powierzonych Jego opiece. Cichy, ofiarny, pokorny, otwarty na każdego, dyspozycyjny, cierpliwy. Chętnie dzielił się bogatą wiedzą biblijną, teologiczną, znajomością miejsc pielgrzymkowych. Zawsze budował nas swoją postawą. Pełen humoru i optymizmu towarzyszył Apostolatowi, rozweselał śpiewem pieśni i dowcipami. Swoją osobą ubogacał każde spotkanie, a było ich przez 35 lat bardzo wiele. Mamy Mu za co dziękować, a w cnotach powinniśmy naśladować. Ufamy, że będzie za nami orędowną przed Panem i przez wstawiennictwo Niepokalanej wypraszał obfitości Bożych łask.

Apostołka Maryjna Urszula Raszka

DIECEZJA KIELECKA

Modlitwa za chorych i o zatrzymanie pandemii

W Światowy Dzień Chorego w par. Św. Stanisława BM w Kielcach na Osiedlu Barwinek, Apostolat Maryjny (Przedstawiciele z ok. 20 parafii) wraz z Ks. Biskupem i Kapłanami trwali na modlitwie. Przez wstawiennictwo Matki Bożej z Lourdes zanosiliśmy do Pana prośbę o ustanie pandemii koronawirusa, za wszystkich chorych przebywających w domach, w szpitalach, w hospicjach, w domach opieki i za ich rodziny. Nowennę do Niepokalanej Cudownego Medalika poprowadził Opiekun Diecezjalny ks. Jerzy Korona.

Uroczystej Mszy św. przewodniczył ks. bp Marian Florczyk w asyście kilkunastu Kapłanów: Rzecznika Kurii Diecezjalnej ks. Mirosława Cisowskiego, miejscowego Proboszcza ks. prałata Mariana Janusa, Opiekuna Diecezjalnego AM ks. Jerzego Korony, kapelana Zakładu Karnego w Kielcach ks. Stanisława, Proboszcza par. Samsonów ks. Ireneusza i Opiekuna Duchowego AM w par. Wolica-Tokarnia ks. Łukasza.

W homilii ks. Biskup nawiązując do pandemii, ubolewał nad samotnością chorych przebywających w szpitalach, w hospicjach, w domach opieki. W trudnych chwilach cierpienia czy odchodzenia do wieczności, nie mają możliwości bycia z bliskimi. Samotność, opuszczenie, budzi lęk i to potęguje ból i strach – podkreślał ks. Biskup. Nawiązując do Męki Pana Jezusa i bólu Maryi, wskazywał na wartość ludzkiego cierpienia. Mówił, że można cierpieć z różnego powodu, itp. z nienawiści, ale i z miłości. Wniosek z rozważań: 1). Cierpienie winno być złączone z cierpieniem Jezusa. 2). Jezus stał się Ofiarą za zbawienie człowieka. Cierpienie aż do bólu – ono ma wartość. 3). Trzeba nieść ulgę w cierpieniu innych. Wołamy dziś do Pani z Lourdes: Maryjo bądź naszą

Opiekunką. Nieś nam ulgę w bólu, cierpieniu, osamotnieniu... Prowadź do Jezusa!

Na zakończenie Mszy św. Ks. Biskup udzielił nam błogosławieństwa Monstrancją z Najświętszym Sakramentem, zatrzymując się nad każdym z uczestników spotkania. Słowa wdzięczności i podziękowania usłyszeli nasi Kapłani. Pamiętamy o nich w codziennej modlitwie. Był czas na ważniejsze ogłoszenia. Po świątach Wielkanocnych planujemy Spotkanie Rady Diecezjalnej, Przewodniczących i Księży Opiekunów w dniu 24.04.2021 r. Dokładniejsze informacje w terminie późniejszym. Zbliża się Jubileusz 25-lecia Apostolatu Maryjnego – Stowarzyszenia Cudownego Medalika w naszej diecezji, trwa peregrynacja Obrazu Niepokalanej w parafiach, gdzie jest Apostolat Maryjny.

W tym roku włączyliśmy się w WIELKĄ DZIEWIĘCIOLETNIĄ NOWENNĄ przed 200. rocznicą Objawień Matki Bożej w Paryżu w 1830 r. Trzeba pomyśleć: Jaki dar chcielibyśmy ofiarować Maryi? Modlitwą trzeba nam otoczyć tych, którzy odeszli już do wieczności. W codziennej modlitwie różańcowej pamiętamy o naszej Ojczyźnie, modlimy się o nawrócenie grzeszników, za czyniących zło o przemianę ich serc, o prawo każdego człowieka do życia itp. Klerycy z WSD w Kielcach poprzez zamyślenie: „NIE WYSTARCZY W BOGA WIERZYĆ, TRZEBA JESZCZE BOGU ZAWIERZYĆ” przybliżyli nam Świętą postać Wielkiego Prymasa Tysiąclecia Kard. Stefana Wyszyńskiego. Na chwilę przenieśliśmy się w trudne czasy dla naszej Ojczyzny.

Budzi się refleksja: uczmy się mądrości, modlitwy i służby dla Kościoła i Narodu od Prymasa Tysiąclecia! Czekamy na Jego beatyfikację. To była strawa dla ducha, ale Przewodnicząca Elżbieta Korczyńska z Apostolatu przy par. Barwinek pomyślała też o strawie dla ciała. Za pyszne pączki dziękuje-

my! Koronką do Bożego Miłosierdzia w intencji zmarłych zakończyliśmy spotkanie, które upłynęło w miłej i rodzinnej atmosferze. Wszystko z Niepokalaną!

Kielce, 22.02.2021 r.

Halina Pilewska, mod. diec. AM Kielce

DIECEZJA PELPLIŃSKA

Szczęść Boże! Witam i przesyłam serdeczne pozdrowienia od grupy Apostolatu Maryjnego w Tczewie.

W 190. rocznicę Objawień Matki Bożej od Cudownego Medalika zorganizowałyśmy uroczystą Mszę św. nie tylko dla naszych Parafian, ale wszystkich osób noszących Cudowny Medalik. Informację o tym wyjątkowym Jubileuszu do wszystkich pobliskich parafii za pomocą plakatu informującego udało się przekazać w porozumieniu z ks. Dziekanem.

Na ten wyjątkowy dzień w parafii św. Józefa przygotowaliśmy dekorację wykorzystując piękną Figurę naszej Niepokalanej Matki i św. Katarzyny. Siostra Anna z dziećmi WMM, Kapłanami i Rodzicami, przygotowali film o Cudownym Medaliku, który został wyświetlony przed Mszą św. w Kościele. Do oprawy liturgicznej zostały zaangażowane nasze grupy Maryjne: Apostolat Cudownego Medalika, Wincentyńska Młodzież Maryjna, Stowarzyszenie im. Sł. B. Samulowskiej. Każdy znalazł swoje miejsce. Nawet p. Łukasz Organista zain-tonował na wejście i na koniec Hymn WMM: „Chcemy być dziećmi Twoimi” oraz „Nieprzebranych łask skarbnico”. Wcześniej planowałyśmy po modlitwie poczęstunek, ale nie było nam to dane, by się spotkać razem, natomiast rozdane były Cudowne Medaliki, a dla dzieci dodatkowo lizaki.

W przedszkolu natomiast dzieci z grupy Róż, przygotowały małą inscenizację o Cudownym Medaliku, która z przy-

czynny niemożliwości zaproszenia rodziców do nas, została nagrana i udostępniona na stronie przedszkolnej. W czasie pandemii dużo spraw i wydarzeń było zorganizowanych w formie online. Nawet spotkania formacyjne w naszych grupach Maryjnych ograniczyliśmy do uczestniczenia w Mszach św. często łącząc się w modlitwie, bo kościół jest obszerny i nie bałyśmy się przekroczenia limitu osób.

Na początku grudnia zaprosiliśmy do naszej wspólnoty i parafii s. Sabinę Potrykus, aby na Mszach św. podzieliła się swoją służbą misyjną szczególnie z dziećmi, które przystąpiły do Pierwszej Komunii Świętej i *zaadoptowały czworo dzieci z Burundi*. Oczywiście działało się to pod opieką ks. Patryka Śwista. Następnie spotkała się z naszymi dziećmi i pracownikami przedszkola oraz prowadziła katechezę online dla dzieci ze Szkoły Podstawowej. Natomiast ks. Szymon Orzech jadący z Pielgrzymami do Niepokalanowa zrobił zbiórkę na misje i zakupiono 4.000 Cudownych Medalików.

W czasie różnych zakazów, na szczęście nadal są wydawane posiłki dla bezdomnych, których swoją opieką szczególnie obejmuje s. Halina razem z Caritasem i Stowarzyszeniem Brata Alberta. Wspomagane są biedniejsze rodziny, dzięki współpracy z Stowarzyszeniem s. Barbary Samulowskiej a także współpracy z MOPS-em, który podarował 88 posiłków, a które z pomocą ks. Patryka Śwista i ks. Szymona Orzecha rozwieźliśmy samochodami dla wszystkich biedniejszych rodzin, obdarowując ich dodatkowymi świątecznymi prezentami. Siostry także w postanowieniu adwentowym, od siebie przygotowały podarunek świąteczny dla wybranej potrzebującej osoby. Dzięki zatroskaniu duchowemu i staraniom ks. Patryka, dobremu sercu Jego Mamy, która jest dyrektorem Urzędu Skarbowego w województwie kujawsko-pomorskim, razem z pracownikami została zorga-

nizowana zbiórka nowych i dobrych butów dla osób potrzebujących, dzięki czemu te osoby w czasie zimowym miały ciepłe obuwie. Dziękujemy Bogu za dobrych ludzi, bo dzięki współpracy duża ilość osób (75) ma stałą pomoc. Dodatkowo, gdy widzimy potrzebę: opłacamy rachunki za opał lub leki, bo dużo jest osób szczególnie starszych, którym brak środków na konieczne potrzeby.

Całą Wspólnotą służyliśmy w dzień Wigilijny naszym bezdomnym, dla których przygotowaliśmy barszcz z uszkami oraz słodki prezent. Zostali obdarowani jeszcze innymi podarkami. Po modlitwie i jedzonku, śpiewaliśmy wspólnie koledy, poznawaliśmy historię ich życia, niektórzy skorzystali ze spowiedzi. Jeden z Ubogich dał świadectwo, że już od trzech lat nie pije, bo Pan go całkowicie uleczył. Mówił, że wcześniej próbował wyjść z nałogu, ale zawsze wracał do starych nawyków. Stracił rodzinę, dom, przyjaciół, zatracił się coraz bardziej, aż pewnego razu spotkał naszego ks. Zbigniewa – starszego Kapłana, który słowami pociechy wlał w niego nadzieję, że da radę. Następnie Ksiądz zachęcił do spowiedzi i jego życie dzięki łasce Bożej zaczęło się zmieniać. Pan zabrał uzależnienie. Pomału wychodzi z bezdomności i uczestniczy w sakramentach. Na razie ma różne braki, dlatego przychodzi na posiłki, ale już jest na dobrej drodze.

W uroczystość Trzech Króli zostało zorganizowane spotkanie w kościele NMP na Suchostrzygach w Tczewie, przy udziale P. Kukowskiego Orderu św. Stanisława, w którym wspólnotowo uczestniczyliśmy. Orszak z Mędrkami w ograniczonej ilości spotkał się przy żłóbku, aby oddać pokłon i dary Panu Jezusowi a nasze dzieci WMM z s. Anną, w roli aniołków, adorowały Jezusa i wyraziły swoją miłość w tańcu. I tak zakończyliśmy Stary Rok 2020 i weszliśmy z Mędrkami w Nowy Rok 2021, dziękując Bogu za wszystkie dary Jego łaski.

Dnia 13.03.2021 r. udało się nam przed obostrzeniami Covidowymi uczestniczyć w Dniu skupienia, który zaaranżował nasz duchowy opiekun ks. Patryk Świst. Na początku dnia uczestniczyliśmy w Mszy św. w parafii pw. Św. Józefa, gdzie omadlaliśmy nasze grupy Maryjne. Następnie przeszliśmy do Sali, aby wspólnie przy kawie i herbacie z Panią Moderator grupy pobyć razem, aby radować się obecnością, przekazać zadania na następny miesiąc. W ustalonej godzinie przybył do nas z konferencją ks. Kamil Sobiech dzieląc się swoją miłością do Niepokalanej od Cudownego Medalika, jednocześnie przybliżając uczestnikom ciekawe szczegóły związane z objawieniami i wizerunkiem Cudownego Medalika. Na tą konferencję dołączyła do nas starsza grupa Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej i s. Halina z s. Bożeną. Po konferencji nadszedł czas pracy w grupach oczywiście w zachowaniu odpowiednich odstępów między uczestnikami. Młodzież w tym czasie powróciła do swojej sali, aby z s. Justyną kontynuować spotkanie. Natomiast Panie z Apostolatu w małych grupkach zastanawiały się i dzieliły doświadczeniem odpowiadając na poszczególne pytania:

1. Jak można uświęcać dzień święty? Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić (Wj 20, 8).

2. Jak odpoczywam w dniu świętym? Sześć dni będziesz pracował, lecz dnia siódmego zaprzestasz pracy, aby odpoczął twój... (Wj 34, 21).

3. Dlaczego mam świętować dnia Pańskiego? W sześciu dniach uczynił Pan niebo i ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go a święty (Wj 20, 11).

4. Obojętność czym się charakteryzuje a czym niechęć? Podaj przykład.

5. Przebacząca miłość czym się charakteryzuje? Czy łatwo jest przebaczać?

Po ubogacającej pracy w grupach, dołączyły Dzieci i Młodzież Wincentyńska z s. Justyną, by wspólnie adorować Jezusa Eucharystycznego i upraszać przez wstawiennictwo Niepokalanej od Cudownego Medalika potrzebne łaski. Oczekując na P. Jezusa wspólnie śpiewaliśmy piosenki wielkopostne a następnie wielbiące. Modliliśmy się nowenną do Cudownego Medalika, a także w ciszy serca adorowaliśmy Jezusa Eucharystycznego. Czas nam szybko minął i musieliśmy zakończyć modlitewne spotkanie prosząc Pana o dobre owoce.

Z modlitwą, s. Cecylia

DIECEZJA SANDOMIERSKA

**Słowo wygłoszone przez s. Aleksandrę SM
15 III 2021 r. przed Mszą Świętą o godz. 12.00
w kościele pw. Ducha Świętego w Sandomierzu**

*Bach, Chopin Mozart
o Matko Najświętsza –
jest jeszcze cisza od muzyki większa.*

Ks. Jan Twardowski

W naszym kościele rektoralnym pw. Ducha Świętego w Sandomierzu dzisiaj chcę zwrócić uwagę na witraż [ozdobne wypełnienie okna] znajdujący się nad obrazem Matki Bożej Niepokalanej [obraz Niepokalana (łac. *Immaculata*) wg Murillo Bartollome]. Jest tam wyraźnie widoczna postać św. Ludwika de Marillac. To nasza święta, która wraz z św. Wincentym a Paulo założyła Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia. Dzisiaj uwielbiamy Boga w kolejną rocznicę jej śmierci (361). Wy-

różniła ją żarliwa miłość do Maryi w tajemnicy jej Niepokalanego Poczęcia. Tą szczególną cześć przekazała swoim Siostrom Miłosierdzia – szarytkom. Zgromadzenie zostało zaszczycone objawieniem Cudownego Medalika w Paryżu 27 listopada 1830 roku.

W naszej świątyni trwa nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu. W każdą sobotę o godz. 17.30 odbywa się nowenna do Matki Bożej objawiającej Cudowny Medalik. W kaplicy Pana Jezusa Miłosierznego (w jej wnętrzu jest Figura Chrystusa Frasobliwego) znajduje się skrzynka, do której można składać prośby, podziękowania, które podczas nowenny są przedstawiane Maryi. W tym samym miejscu również można przyjąć dla siebie lub dla bliźniego Cudowny Medalik. Wielu wiernych zachwyca się pięknym historycznym (kościół zbudowany przez zakon Duchaków w XIV w.) wystrojem świątyni. Nastrój sprzyja modlitwie oraz doświadczeniu ciszy i pokoju serca.

W intencji mieszkańców Sandomierza, którzy ufundowali witraż i w dziękczynieniu za otrzymane łaski pamiętamy w modlitwie.

s. Aleksandra Ząbecka SM

DIECEZJA GDAŃSKA

Sprawozdanie z pracy Apostolatu Maryjnego w diecezji gdańskiej: *Rok 2020 – czas wyzwań*

Rok 2020 został ukierunkowany poprzez słowa św. Jana Pawła II „Maryja – Niewiasta Eucharystii”. Stały się one hasłem formacyjnym dla Stowarzyszenia Cudownego Medalika.

Hasło oraz postawione przez moderator krajową Małgorzatę Daszczyszak pytanie: „Jaką rolę w apostołskim życiu pełni uczestnictwo w Eucharystii?”. Spowodowało, że głębiej wnikaliśmy w tajemnice wiary i jeszcze bardziej otwieraliśmy się na Boga. Pytanie dotarło do każdego członka AM w naszej diecezji i zaowocowało licznymi świadectwami. [Wypowiedzi zostały zebrane i opracowane przez moderator diecezjalną – „Biuletyn AM” nr 60].

Zgodnie z wieloletnią praktyką organizowano comiesięczne spotkania formacyjne dla parafialnych przewodniczących. Służy to pogłębianiu duchowości, religijnej wiedzy i szerszemu rozumieniu perykopy na dany miesiąc. Nad poprawnością rozważań czuwa nasz opiekun diecezjalny ks. Stanisław Łada. Od kilku lat spotykamy się z diakonami z Seminarium Duchownego w Oliwie. Ks. S. Łada zapoznaje przyszłych kapłanów z objawieniami na rue du Bac oraz upowszechnia wiedzę o Stowarzyszeniu Cudownego Medalika. Natomiast apostołki mówią o formach pracy w parafiach, a także wyposażają słuchaczy w materiały przydatne do prowadzenia grup. Taka „wyprawka” składa się z „Podręczników AMM” – rok ABC, tematycznych książek, w tym ks. W. Rakociego, Statutu AMM, różnych folderów oraz kilkudziesięciu Cudownych Medalików.

Wszystkich diakonów zawierzaliśmy Bożej Matce i prosimy Niepokalaną, by czuwała nad nimi. Wzorem poprzednich

lat objęliśmy ich, tak jak wielu innych kapłanów, modlitwą „Margaretek”.

Niestety na działalność grup wpływ miała i nadal ma epidemia koronawirusa. Z tego względu nie zorganizowaliśmy Diecezjalnego Dnia Skupienia a także w 40. Pielgrzymce Ogólnopolskiej AMM do Maryi Królowej Polski z naszej diecezji uczestniczyła tylko delegacja.

Parafialne spotkania zostały również zawieszono. Byliśmy jednak razem na Mszach św. a szczególnie 27. dnia każdego miesiąca.

Umacnialiśmy się także poprzez jubileusze wspólnot. Każdy jubileusz był świadectwem wiary i miał swój wymiar, często jednak zależny od obowiązujących restrykcji sanitarnych. Szczególnie uroczyste odbył się jubileusz 30-lecia w parafii Matki Bożej Bolesnej w Gdańsku połączony z Niedzielą Maryjną. Najświętszej Eucharystii, w dniu 27 września, przewodniczył Dyrektor Krajowy AMM ks. Jerzy Basaj CM. W koncelebrze uczestniczyli; ks. S. Łada – opiekun diecezjalny, proboszcz parafii ks. Stanisław Linda oraz ks. Andrzej Nowak i ks. Wojciech Szornak.

Nie zabrakło także przewodniczących grup wraz z apostołkami (choć w ograniczonej liczbie). Pragnęliśmy przecież radośnie przeżywać ten piękny czas. Dane nam jeszcze było wspólne spotkanie połączone z agapą. Oczywiście znalazł się też jubileuszowy tort. O wszystko zadbała przewodnicząca grupy Danuta Karczewska wraz ze swoimi apostołkami. Podczas tego świętowania dziękowaliśmy ks. dyrektorowi, wszystkim kapłanom oraz przybyłym gościom. Ks. Jerzy Basaj CM uhonorował apostołki tej grupy specjalnymi dyplomami. Na twarzach pojawiło się wzruszenie, a nawet łezka. Czuliśmy się, mimo pandemii, wspólnotą otoczoną cudowną opieką Niepokalanej. Wraz z coraz silniejszymi atakami wi-

rusa następne uroczystości musiały być organizowane zgodnie z aktualnymi zarządzeniami. Ale nie rezygnowaliśmy z zaplanowanych działań.

I tak w duchu wdzięczności Bogu i Matce Najświętszej, za 30-letni dar przynależności do Stowarzyszenia Cudownego Medalika, w kościele Podwyższenia Krzyża Świętego w Pruszczu Gdańskim została odprawiona 20 października 2020 r. Msza Święta-dziękczynna. Głównym celebrawcą był proboszcz parafii a zarazem opiekun diecezjalny ks. S Łada. Cała wspólnota wraz z przewodniczącą AM Krystyną Rolską przygotowała uroczystą oprawę liturgiczną. W tym dniu darowano wszystkim chętnym Cudowny Medalik. Apostołki przygotowały też wydrukowane życzenia, które przekazywały z wiarą i miłością; "Składamy Twoje serce w ręce Niepokalanej od Cudownego Medalika prosząc, aby Ona jako Pośredniczka Bożej łaski, napełniła je tymi Darami, które są najbardziej Tobie potrzebne". Ludzie ze wzruszeniem dziękowali za te życzenia.

Natomiast Apostolat Maryjny przy parafii św. Franciszka z Asyżu w Gdańsku uroczystości 35-lecia przeżywał 29 listopada br. Mszę Świętą jubileuszową odprawił i wygłosił homilię proboszcz ks. Jacek Tabor. Przewodnicząca Krystyna Rataj oraz apostołki starały się, aby oprawa liturgiczna była szczególnie uroczysta i pełna uwielbienia Boga. Zadbały również, by rozprowadzone zostały Cudowne Medaliki.

W tym trudnym czasie łączyliśmy się wzajemnie w modlitwie. Nadal w parafiach odmawialiśmy wspólnotowo Różaniec Święty, Koronkę do Miłosierdzia Bożego, czy skupialiśmy się na adoracji przed Najświętszym Sakramentem. Z potrzeby serca i więzi apostołskich, wspieraliśmy się duchowo, utrzymywaliśmy kontakt SMS-owy i telefoniczny.

Czynne nadal było pogotowie modlitewne wspierające potrzebujących.

W ważnych sprawach moderator diecezjalna pisała i wysyłała wraz z „Biuletynami” krótkie listy, życzenia świąteczne oraz słowa umocnienia; jeszcze będzie dobry czas, jesteśmy pod opieką Niepokalanej!

Mimo różnych utrudnień nie zaprzestaliśmy prowadzenia działań charytatywnych; finansowanie wyżywienia i nauki dzieci z Ruandy, pomoc starszym i niepełnosprawnym, zaopatrywanie osób chorych w środki higieniczne i inne niezbędne rzeczy.

Maryjo, wspomagaj nas. *Wszystko z Niepokalaną.*

moderator diecezjalna, Maria Górska

~~~~~

OD REDAKCJI: Intensywna i sukcesywna praca opisana powyżej, prowadzi do dużego zainteresowania tym co dzieje się w innych Wspólnotach. Nie bez satysfakcji przytaczamy poniżej treść listu, który dotarł do Redakcji od jednej z członkiń Archidiecezjalnej Wspólnoty. Jakże miło jest przekonać się, że praca Zespołu Redakcyjnego „Biuletynu” jest doceniana. Dziękuję za te miłe słowa w imieniu całego Zespołu.

moderator krajowy AMM, Małgorzata Daszczyszak

~~~~~

„Przeczytałam cały „Biuletyn” nr 62/4, od A do Z. Szczególną uwagę zwróciło świadectwo moderator p. Barskiej o przeżywaniu Eucharystii – bardzo dojrzałe. Dużo dowiedziałam się ciekawych i potrzebnych rzeczy o Cudownym Medaliku z Konkursu. Zaciekawily mnie plany działania Krajowej Rady na obecny i dalsze lata. Doświadczam już miłości i radości

z przynależności do Apostolatu Cudownego Medalika i bogactw, które mnie jeszcze czeka. Biuletyny coraz ciekawsze albo ja dojrzałam i dostrzegam ich wartość. Wszystko z Niepokalaną! Dziękuję!”.

Anna z Sopotu

DIECEZJA KOSZALIŃSKO-KOŁOBRZESKA

Wspomnienie o naszej seniorce

Apostołka **Irena Tabeńska** zmarła w domu, w obecności rodziny 16 listopada 2020 roku. Odeszła cichutko mając 92 lata życia za sobą. „Zabrała ją Matka Boża Ostrobramska”, do której miała szczególne nabożeństwo. Właśnie na

ten dzień na godz. 18.00 zamówiła sobie Mszę św. o szczęśliwą i spokojną śmierć, a odeszła godzinę przed jej rozpoczęciem.

Do końca, za wyjątkiem ostatnich dni, zachowała sprawność umysłową i sprawność w samoobstudze, o co się zawsze gorąco modliła i prosiła o modlitwę w tej intencji.

Miała też wielkie nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego i do świętej siostry Faustyny, której imię przyjęła podczas bierzmowania, będąc już u nas w Apostolacie. Byłam jej świadkiem do bierzmowania.

Do Apostolatu Maryjnego należała od 22.09.2004 roku, miała 76 lat, a uroczyste została przyjęta na Jasnej Górze

16.07.2005 r. Niejednokrotnie powtarzała: „jestem uparta” i „umiem cierpieć”, i „jak przysięgałam, to wytrwam do końca”. I wytrzymała. Nawet tak się złożyło, że sakrament chorych i Wiatyk otrzymała przed śmiercią od księdza opiekuna naszego Apostolatu.

Była moim zastępcą. Wybrała się razem ze mną do Zakopanego-Olczy, gdy jechałam na rozpoznanie trasy przed zorganizowaniem pierwszej autokarowej pielgrzymki do Sanktuarium Matki Bożej Objawiającej Cudowny Medalik. Pojechaliśmy PKS-em. Na miejscu ówczesny Dyrektor Krajowy, ks. Jerzy Owsiak CM, umożliwił jej odpoczynek, a ja poszłam w teren. Wracając z Zakopanego-Olczy, nawiedziłyśmy kaplicę Sióstr Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach, bo i to miejsce miałam zamiar uwzględnić we wspomnianej pielgrzymce.

Mimo cierpień, związanych np. ze stanem zdrowia (I-sza grupa inwalidzka i orzeczenie o niepełnosprawności) i wiekiem, śp. Irena przychodziła o kulach na nasze Msze święte i spotkania formacyjne regularnie. Gdy coraz bardziej słabła, pod koniec życia, a nie miał jej kto z rodziny, czy z Apostolatu przywieźć, to potrafiła przyjechać albo chociaż odjechać tak-sówką. Był w naszym parafialnym Apostolacie okres, że przychodziliśmy tylko we dwie na nasze Msze święte i spotkania (inni mieli jakieś ważne powody tłumaczące ich nieobecności). Zgłaszałam ten stan zwierzchnikom w Apostolacie. Radzono trwać i przetrwać kryzys, bo przecież, „gdzie dwóch, albo trzech gromadzi się w imię moje...” (por. Mt 18, 20). Kryzys minął, ale gdyby ona się zniechęciła, to przecież sama ze sobą spotkań bym nie prowadziła, a tak ciągłość spotkań została zachowana.

Swego czasu obiecałam naszej seniorce, że na jubileusz 80-tych jej urodzin, zawiozę ją do Sanktuarium w Skarżysku-Kamiennej. Interesowała się jego losami, ale sama nie mogła

pojechać, a miała takie pragnienie. Pojechaliśmy. W drodze zaistniały nieprzewidziane okoliczności. Podziwiałam jej samozaparcie, gdyż na dworcu w Warszawie musiałyśmy poczekać całą noc. Kiedy dotarliśmy na miejsce, mimo zmęczenia, była przeszczęśliwa. Wyplakała się i wymodliła przed samym obrazem Matki Bożej Ostrobramskiej.

Dopóki mogła, a zawsze chciała, brała czynny udział w akcjach rozdawania Cudownych Medalików i innych naszych akcjach (np. w Nieustającym Różańcu w maju i październiku – zawsze prosiła o godz. 23.00-24.00), a także w wyjazdach i uroczystościach. Kiedykolwiek zapytałam, czy da radę, odpowiadała: „Muszę. Wezmę tabletki” (głównie przeciwbólowe, a że była pielęgniarką, to robiła to „z głową”).

Ubolewała, że sama nie rozdaje Medalików (miała kilka w zapasie), bo nie ma komu, bo przecież nigdzie nie chodzi, tylko do kościoła i do lekarza. Gdy jednak dowiedziała się, że rodzina (z inicjatywy wnuka, na okoliczność zbliżającej się jej 90. urodzin), chce ją zawieźć do Wilna, do Ostrej Bramy i na groby rodziców w okolicach Wilna, skąd pochodziła, to poprosiła o puszkę z Medalikami i potwierdzające pismo od księdza proboszcza, że to legalnie, że od Apostolatu Maryjnego przy naszej parafii. Tak więc, mając ukończone 88 lat (urodzona 9 września), w czerwcu 2017 r. zawiozła do Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w Wilnie 500 szt. Poświęconych Cudownych Medalików i parę składanek z objaśnieniami („żeby nie obciążać bagażnika, a tam sobie dokserują”). Na ten gest kustosz Sanktuarium podobno powiedział, że wszyscy przyjeżdżają prosić, ale jeszcze nikt nic nie podarował.

Dodam, że do Polski śp. Irena Tabeńska przyjechała transportem jako młoda osoba, z zabranym z domu dużym obrazem Matki Bożej Ostrobramskiej (jej rodzice już nie żyli). W czasie podróży, jak opowiadała, obraz ten był wieszany na

wagonie i odprawiana była przy nim Msza święta. Miała go w domu na kredensie, w dużym pokoju, do końca swoich dni.

*Wieczny odpoczynek racz jej dać Panie, a światłość wiekui-
sta niechaj jej świeci. Przez miłosierdzie Boże niech odpoczy-
wa w pokoju wiecznym. Amen. „Wszystko z Niepokalaną!”*

*Maria Krystyna Adamska, przew. AM
przy par. pw. NMP Wspomożenia Wiernych w Pile*

DIECEZJA RADOMSKA

Modlitwa serca apostołki maryjnej

Matka Boża w Paryżu się objawiła
Św. Katarzynie. Z Nią do nas przybyła.
Chcemy, aby Polska w Twą opiekę się oddała
O, Niepokalana! A Ty będziesz nam świeciła
I od szatana zawsze nas bronila...

Będziemy Cię kochać całym sercem,

Będziemy Cię kochać całą duszą.

W chwili radości, w smutku i rozterce –

Wszyscy Cię, Matko, kochać muszą.

Taką Matkę mieć i kochać, to jest szczęście rzadkie.

Dzięki Tobie, dobry Boże, za tak czułą Matkę,

Która nazw tysiące ma chyba na świecie,

Ale jest Jedna i Jedyna przecież!

Ap. Anna Kuźdub, lat 85, 2001 r.

Marcinków, parafia Wąchock, diecezja radomska

Sprawozdanie z działalności Apostolatu Maryjnego w 2020 r. przy parafii św. Józefa w Skarżysku – Kamiennej

Przewodniczącą AM jest nadal ap. Urszula Niziołek, a opiekunem duchowym ks. Piotr Wołąkiewicz, który uczestniczy w każdym spotkaniu formacyjnym, zapoznając nas ze Słowem Bożym i komentując je. Odprawia Msze św. we wskazanych intencjach: za kapłanów z parafii i objętych modlitwą „Margaretek,” za chorych, cierpiących apostołów maryjnych, za żywych i zmarłych, w intencji rodzin, o ustanie pandemii, nawrócenie oraz w intencjach okolicznościowych. Spotkania prowadziła ap. Urszula Niziołek, która podawała zadania apostołskie i perykopę biblijną na kolejny miesiąc.

Rok 2020 zaczął się zwyczajnie i nikt nie przypuszczał, że będzie tak inny niż każdy poprzedni, że tak bardzo ograniczy nasze zabieganie, nasze życie, udział w ważnych uroczystościach kościelnych. W roku 2020 AMM uczestniczył w następujących wydarzeniach:

- comiesięczne Msze św., 27 każdego miesiąca,
- pierwszoczwartkowe Msze św. za kapłanów,
- pierwszosobotnie Msze św. wynagradzające NMP,
- udział w spotkaniu opłatkowym,
- udział w roratach, nabożeństwach czerwcowych, różańcowych,
- udział w procesji Bożego Ciała,
- udział w modlitwie różańcowej za ojczyznę w dn. 26 maja i 26 października wg listy godzinowej,
- nowenna przed ważnymi świętami, a zwłaszcza przed świętem Matki Bożej Cudownego Medalika,
- modlitwa za zmarłych i żywych apostołów maryjnych, za dusze w czyśćcu cierpiące
- duchowa i telewizyjno-radiowa łączność z pielgrzymami na Jasnej Górze i w Wysokim Kole.

Rok 2020 był trudnym okresem nie tylko dla apostołów maryjnych. Większość z nas uczestniczyła w transmitowanych Mszach św. i odmawiała modlitwy w zaciszu domowym. Wszystko z Niepokalaną!

Ap. Irena Winiarska

DIECEZJA GLIWICKA

Będiesz miłował, nie hejtował!

W Lisowicach znajduje się jedyny w diecezji gliwickiej kościół pw. – jakże popularnego zwłaszcza na Śląsku – Św. Jana Nepomucena. Za kościołem od niedawna skrywa się nie lada ciekawostka, bo unikatowy i chyba jedyny w Polsce **ogród św. Jana Nepomucena**.

I. Przestanie ogrodu: „Będziesz miłował, nie hejtował!”. Święty Jan Nepomucen przede wszystkim jest patronem spowiedzi świętej. Był i jest, postacią niezwykle popularną i czczoną, o czym świadczy niezliczona ilość jego figurek, przydrożnych kaplic i malowideł. Ten czternastowieczny święty jest popularnym patronem chroniącym od klęski powodzi. Jednak przede wszystkim jest patronem tajemnicy spowiedzi: „Potrzebujemy dziś świadków wiary, która jest dynamiczna i rozwojowa. Kościół wciąż rodzi wielu współczesnych świętych, ale z szacunkiem należy pielęgnować heroldów wiary sprzed lat. Z pewnością należy do nich św. Jan Nepomucen – niezwykły obrońca najświętszej tajemnicy spowiedzi świętej. W tym aspekcie Święty ten jest patronem wszystkich ludzi na świecie, którzy się spowiadają!” – wyjaśnia proboszcz lisowickiej parafii ks. Rafał Wyleżół.

Mając to na uwadze zaaranżował przy kościele „**Ogród św. Jana Nepomucena**” z przestaniem „**Będziesz miłował,**

nie hejtował!". Miejsce to jest nową formą pobudzenia ludzkiej wrażliwości i bodźcem do refleksji nad pozytywnym wykorzystywaniem daru mowy. Pomóc w tym mają znajdujące się w ogrodzie tabliczki z sentencjami np.:

„Lepsze opanowanie języka niż post o chlebie i wodzie”, „Ostry język, lichy charakter”, „Kłamstwo jest matką przemocy.”, „Mądre używanie mowy jest przejawem miłości bliźniego i ma służyć budowaniu pokoju i wzajemnej miłości”, „Jeżeli obmawiasz lub siejesz plotki – jesteś na pozycji straconej, bo prawda zawsze zwycięży!”, „Istnieje tylko prawda. Kłamstwa się wymyśla!”, „Na ogół gorszy obmawia lepszego”, „W mowie jest chwała i hańba człowieka, a od języka zależy co będzie!”. I wiele innych.

II. Gwiazdy w aureoli Nepomucena i przestanie ogrodu.

To ciekawe, że tylko Św. Jan Nepomucen w swej aureoli ma wpisane **PIĘĆ gwiazd**. Każda z nich odpowiada jednej literce łacińskiego słowa „TACUI” tzn. „MILCZAŁEM”. **„Można powiedzieć, że zachowanie tajemnicy spowiedzi św. jest wręcz wpisane w aureolę!”**.

Jednak dziś należy pójść o krok dalej i mocno zaakcentować, że Jan Nepomucen jest patronem **dobrego używania mowy**. Dziś niezwykle często słyszymy o oczernianiu, niesłusznym oskarżaniu, obmawianiu czy niszczeniu reputacji przez przypisywanie nieprawdziwych zdarzeń (tzw. *fake newsy*). To panosząca się coraz bardziej „mowa nienawiści” nazywana też z angielska „hejt”.

W tym kontekście przestanie św. Jana Nepomucena wydaje się być po ponad sześciu wiekach wciąż aktualne! Bo chyba nikt inny, jak on nie może być dla nas lepszym przewodnikiem i orędownikiem w tych, jakże krzywdzących i na długo raniących człowieka, wymiarach. On jest patronem wszystkich ofiar szeroko pojętego hejtu: mowy nienawiści,

nieślusznym oskarżeń i pomówień jakże krzywdzących i na długo raniących człowieka. To on jest patronem wszystkich, którzy doświadczyli bólu zranienia poprzez mowę.

Dlatego też powstał ogród św. Jana Nepomucena. Aby nieść konkretne przestanie, bazujące na przykazaniu miłości: **„Będziesz miłował, nie hejtował!”**. Ogród jest nową formą pobudzenia ludzkiej wrażliwości i bodźcem do refleksji nad pozytywnym wykorzystywaniem daru mowy.

W ogrodzie znajdziemy wiele symboli religijnych. Wśród nich ciekawy zestaw kolorów. Są tam ozdobne kamienie czerwone – symbolizujące miłość oraz błękitne – symbolizujące niebo. Kolory te przeplatają się co oznacza prawdę, że miłość prowadzi do nieba.

III. Co mieści się w ogrodzie św. Jana Nepomucena w Lisowicach? 1. Wyeksponowane łacińskie słowo TACUI, jak już wyżej zaznaczono, znaczące „milczałem”, a także pięć gwiazd, z których każda odpowiada jednej literce tego słowa. Gwiazdy są sześcioramienne, gdyż takie ma wzorzec – posąg Świętego na moście Karola.

2. Imitacje: **rzeki Wettawy i mostu Karola oraz figury św. Jana Nepomucena.**

3. Roślinność. Większość powierzchni ogrodu przez cały dzień jest mocno nasłoneczniona, dlatego dominują kwiaty sucholubne: m.in. Pięciorniki, posadzone w dwu rzędach: biało-żółte, oddające flagę papieską oraz dzikie róże w kolorach białym i czerwonym. Róże pnące nad pergolą są czerwone – oznaczają krew męczennika.

4. „Golgota” zbudowana z lisowickich kamieni, na niej tabliczka o zwycięstwie płynącym z krzyża oraz grzechy główne ze stosownym, krótkim komentarzem. Kompozycja ta oddaje prawdę, że wszelkie grzechy są odkupione przez miłość Chrystusa.

5. Ryba – najstarszy symbol chrześcijaństwa.

6. Greckie litery Λ i Ω – symbole wiekuistości Boga, będącego wg słów Jezusa: początkiem i końcem.

7. Maryjne pozdrowienie AVE. Wg legendy to właśnie Maryja nadała Nepomucenowi owych pięć gwiazd w aureoli. Według tradycji rodzice Św. Jana przez wstawiennictwo MB wymodlili sobie dziecko – Nepomucena, a On sam był wielkim czcicielem Maryi.

8. Napis: AD 2019 upamiętniający rok powstanie ogrodu na pamiątkę jubileuszu 25-lecia konsekracji kościoła.

9. Dwie wielkie tablice. Pierwsza z życiorysem Świętego, druga przedstawiająca w zarysie rozwój Sakramentu Pokuty od czasów apostoelskich, aż do dziś.

10. Wśród wielobarwnych kamieni znajdują się także kamienie ozdobne w kolorze czerwonym – symbol męczeństwa i miłości oraz błękitnym – symbol nieba. Kolory te przeplatają się pokazując, że miłość zawsze prowadzi do nieba! A tam, gdzie na ziemi jest miłość, tam już jest załążek nieba!

11. Tabliczki z cytatami, z których kilka wymieniono powyżej. Skoro Bóg jest miłością i nasza wiara oparta jest na miłości, to naszym życiowym zadaniem jest rozsiewać miłość i głosić ją postawą, czynem oraz mową! Dlatego cały ogród okraszony jest cytatami nawiązującymi do grzechów języka: obmowa, kłamstwo, plotki, niesłuszne osądzania, oczerniania i szeroko pojęty hejt. Stąd też wyraźne i odważne przesłanie ogrodu: „**Będziesz miłował, nie hejtował**”.

Ogród został poświęcony w dniu odpustu parafialnego tj. 19 maja 2019 r. przez pochodzącego z Lublińca ojca duchownego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu, ks. Tomasza Przybyłę.

opr. Renata Piosek

Życzenia z okazji jubileuszu 55-lecia Kapłaństwa ks. Tadeusza Lubelskiego CM

Z okazji jubileuszu 55-lecia Świąceń Kapłańskich życzymy Tobie, ukochany nasz „Dyrektorze Seniorze”, byś dalej z siłą, zdrowiem, wiarą i uśmiechem podążał z ufnością i nadzieją za Panem. Obiecujemy zawsze wspierać Ciebie modlitwą:

„O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”.

Warto bliżej poznać życie Czcigodnego Księdza Jubilata:

Ks. Tadeusz Lubelski, syn Jana i Marii z domu Bryndza, urodził się 4 sierpnia 1940 r. w Zaczarniu. Ochrzczony został tydzień później, 11 sierpnia 1940 r. w kościele parafialnym w Lisiej Górze przez księdza Stefana Kwiecińskiego. Chrzestnymi byli: Jan Kocoł i Ewa Irena Lubelska. Po latach dzieciństwa spędzonych w gronie swoich kolegów i koleżanek, rozpoczął naukę w I Liceum Ogólnokształcącym w Tarnowie. Na tę drogę został umocniony darami Ducha Świętego w Sakramencie Bierzmowania, który przyjął 21 maja 1952 r., obierając sobie za patrona św. Józefa, Oblubieńca NMP. Słyszając w głębi swojego serca głos Bożego powołania: „Pójdź za Mną!” – postanowił zostać kapłanem, szafarzem Bożych tajemnic. Realizując to swoje powołanie w 1959 r. wstąpił do

Zgromadzenia Misji, aby po złożeniu świętych ślubów dnia 8 grudnia 1964 r. i ukończeniu Instytutu Teologicznego Księża Misjonarzy w Krakowie, **przyjąć święcenia kapłańskie dnia 4 czerwca 1966 r., z rąk ks. bp. Juliana Groblickiego.**

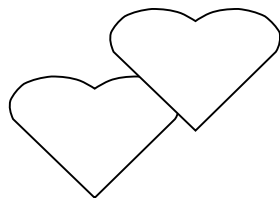
Od tej pory z wielkim entuzjazmem i zapętem realizował swoje powołanie w wyznaczonych placówkach, na różnych odcinkach działalności duszpasterskiej w Polsce, a także w wielu krajach świata. Począwszy od pierwszej pracy duszpasterskiej w parafii św. Wojciecha we Wrocławiu, następnie jako wychowawca młodzieży w Seminarium Księża Misjonarzy w Krakowie, przy równocześnie kontynuowanych studiach specjalistycznych na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Następnie znowu posługa wychowawcza wśród powołanych do służby Bożej w Wyższym Seminarium diecezji gorzowskiej w Paradyżu. Potem czteroletnia posługa misyjna w Belgii, połączona z pracą na rzecz misji w Zairze wraz z trzymiesięcznym pobytem w tym kraju.

Po powrocie do kraju kolejna praca duszpasterska w Parafii Świętego Krzyża w Warszawie oraz zajęcia związane z misjami w Zairze, Madagaskarze i na Wschodzie, następnie służba duszpasterska na Litwie, Białorusi, a także wyjazd na Madagaskar i do Stanów Zjednoczonych. Po powrocie znowu 9-letnia praca duszpasterska na Słowacji, najpierw w Seminarium Księża Misjonarzy w Bijacovcach na Spiszu, a następnie jako moderator w formacji najmłodszych kandydatów do Zgromadzenia Księża Misjonarzy w Bańskiej Bystrzycy. Od roku 2000 kolejna praca w Polsce: najpierw w Chełmnie jako dyrektor Sióstr Miłosierdzia Prowincji Chełmińsko-Poznańskiej, a następnie w Zakopanem-Olczy, w Sanktuarium Matki Bożej – jako Dyrektor Krajowy Stowarzyszenia Cudownego Medalika. Obecnie służy pomocą duszpasterską w parafii Zestania Ducha Świętego w Sopocie, połączoną

z aktywnym i nieustannym krzewieniem idei Stowarzyszenia Cudownego Medalika w Polsce.

Dziękujemy dobremu Bogu za ten wspaniały dar, jakim dla Apostolatu Maryjnego jest Dyrektor Senior ks. Tadeusz Lubelski CM.

POEZJA

Niepokalana w naszym życiu

*Kiedy wstaję, to rozmyślam od samego rana,
powtarzam nieustannie i proszę,
by się opiekowała całą rodziną
Maryja Niepokalana.*

*Czasy trudne, chwile smutne teraz przeżywamy,
lecz nadzieja nie opuszcza,
bo Niepokalana zawsze w sercu mamy.
W każdym kąciку, w każdym czasie,
widzimy Ją wszędzie.*

*Nie tylko w świątyni, ale i w ogródkach,
na warzywnej grzędzie,
W przydrożnych kapliczkach Matka Boża triumfuje,
zatrzymuje się przy nich podróżny
– prosi o łaski i dziękuje.*

*Dzieci niosą kwiatki, do kapliczek śpieszą,
Niepokalana się uśmiecha, a dzieci się cieszą.
Ta Niebieska Pani w Znakcu medalika
od złego ochrania,
wszystkie smutki i rozterki skutecznie przegania.*

*W roku 2030 obchodzić będziemy dwusetną rocznicę
objawienia Cudownego Medalika.*

*Noszony przez pokolenia, z historii Kościoła nie znika.
Szczególnie ważny w dziejach Apostolatu Maryjnego,
bo przezeń Niepokalana przemawia do każdego.*

*Wynagradzajmy Niepokalanej hojnie cierpieniem,
modlitwami,
za wszystkich opuszczonych, chorych, cierpiących,
nieznanych.*

*Tyle wieków, tyle lat wśród nas Maryja
niezmiennie króluje,
w każde Jej święto, w każdą rocznicę, nasze serce
wdzięczność okazuje.*

Pamiętamy, bo kochamy Cię, Maryjo Niepokalana.

Ratuj nas od pandemii – prosimy Cię każdego rana.

Świat jest dzisiaj zagubiony i ratunku szuka.

Duchu Święty, pomóż nam do Serca Maryi zapukać.

Ona jest gotowa i służy pomocą,

lecz wymaga pokuty i modlitwy w dzień i nocą.

We wszystkich objawieniach daje znaki o sobie.

Aby wiernym być Jej Synowi – przypomina mnie i tobie.

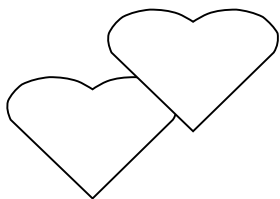
Gdy Jezusa posłuchamy, to radość nastanie,

wtedy w sercach naszych będzie zmartwychwstanie.

Miłosierdzie Boże dzisiaj całemu światu przypomina: –

gdy sumienia posprzątamy – wróci dobro,

rzeczywistość będzie inna.

*Zofia Ziomek, lat 89, Kraków
napisałam 28 lutego 2021 r.*

✠ Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ ✠

PAMIĘĆ ŻYWA

Wspomnienie o Śp. Wiesławie Chyb

Dnia 5 kwietnia 2021 r., w Poniedziałek Wielkanocny, w wieku 88 lat odeszła do Pana Apostołka Maryjna, Wiesława Chyb. Należała do Apostolatu Maryjnego od początku jego istnienia w parafii NP NMP w Skarżysku-Kamiennej, czyli od prawie 30 lat, z czego przez 27 lat pełniła funkcje społeczne – zastępcy moderatora diecezjalnego oraz prelegentki wygłaszającej co miesiąc w trzech parafiach katechezy o Cudownym Medaliku i z zakresu mariologii. Pomagała przewodniczącym grup w pisaniu modlitwy wiernych, przekazywała informacje odgórne, inicjowała czyny apostołskie i zakładanie nowych grup AM w diecezji. Przez wiele lat wyjeżdżała z moderatorką na rekolekcje. Pielgrzymowała z grupami na Jasną Górę, a indywidualnie do sanktuariów maryjnych w Polsce i na świecie.

Szczególną troską otaczała kapłanów i zachęcała innych do stałej modlitwy za nich w założonych przez siebie 14 „Margaretkach”. Brała czynny udział w życiu parafii, a o ważnych wydarzeniach informowała czytelników na łamach kwartalnika Apostolatu Maryjnego, tygodnika „Ostra Brama” i parafialnej gazetki „Franciszkańska Droga”.

Wspomagała modlitewnie i materialnie dzieła ewangelizacyjne Kościoła i spełniała uczynki miłosierdzia wobec potrzebujących. Do wielu inicjatyw angażowała również swojego męża, Zbigniewa. Oboje zgodnie „czynili dobro” w środowisku, w odwiedzanych parafiach, w redagowanych i przepisywanych na komputerze tekstach. Nieraz podkreślałam, że jest to „apostołskie małżeństwo”.

Formację duchową ap. Wiesławy stanowiły: Eucharystia, Pismo Święte, wydawnictwa religijne, różaniec, Koronka do Bożego Miłosierdzia, Koronka Pokoju, rekolekcje, adoracje, pielgrzymki. W Jej osobowości dominowały: wiara, miłość do Boga i Niepokalanej, pracowitość, życzliwość, szacunek do kapłanów. Z powodu utraty zdrowia, w ostatnich latach życia zdalnie uczestniczyła w Eucharystii, korzystając z przekazu medialnego. Z radością witała kapłana z comiesięczną posługą sakramentalną. Do końca wierna Kościołowi, wdzięczna za każdy gest niesionej pomocy. Pozostawiła po sobie „dorobek” literacki w postaci sprawozdań, wspomnień, świadectw, wydrukowanych w wydawnictwach Apostolatu Maryjnego oraz we wspomnianych pismach regionalnych. W pamięci apostołów maryjnych i wielu osób z Nią związanych pozostanie jako osoba wrażliwa, pracowita, aktywna, życzliwa.

Dobre czyny poszły wraz z Nią do Pana Boga. Wierzymy, że trud ziemskiej drogi, zakończony tak chwalebnie w Święta Zmartwychwstania Pańskiego, zostanie uwieńczony nagrodą wieczną.

Zofia Miernik z AM diecezji radomskiej

Zmarłe w 2020 roku Apostołki Maryjne w diecezji radomskiej

Z parafii NPNMP w Skarżysku – Kamiennej: **śp. Halina Skarbek**, lat 91. Odeszła do Pana w styczniu. Prawie do końca swego życia uczestniczyła we Mszach świętych i przyjmowała Jezusa do swego serca. Z radością witała apostołki maryjne odwiedzające ją, gdy już sił brakowało. Była wdzięczna za okazane serce i przynoszone posiłki. Gdy przebywała w szpitalu, została przez posługę apostołki maryjnej przygotowana do spowiedzi i przyjęta Komunię św. oraz sakrament Na-

maszczenia Chorych. Grupa AMM zamówiła za zmarłą Halinę trzy Msze św. z intencją o jej zbawienie.

Informację nadesłała przewodnicząca AMM – Maria Stachoń

Z PARAFII ŚW. FLORIANA W WĄCHOCKU:

Śp. Janina Nowak – w AMM od 1990 r. Czynnie uczestniczyła w działalności Apostolatu Maryjnego przez 15 lat. Brała udział w spotkaniach modlitewnych, adoracjach, jubileuszach. Użyczyła kuchni i produktów mięsnych do gotowania posiłków dla 230 osób, które przyjechały w 1993 i 1997 r. na spotkanie z ks. prof. T. Herrmannem CM. Nieobce jej były czyny miłosierdzia ani trud pracy fizycznej. Przez kilkadziesiąt lat podejmowała posiłkiem pielgrzymów z diecezji siedleckiej, zdążających na Jasną Górę. Zawsze otwarta, szcera i bogobojna. Do końca życia sprawna umysłowo. Nie stroniła od ludzi. Była częstym gościem w bibliotece. Interesowała się problemami AM nawet podczas choroby. Prenumerowała „Apostoła Maryjnego” i „Biuletyn” stowarzyszenia. Zmarła w wieku 97 lat dnia 30 czerwca 2020 r. Pożegnaliśmy ją modlitwą podczas ceremonii pogrzebowej i zamówiliśmy wedle zwyczaju – Mszę św. w jej intencji.

Śp. Barbara Sprawka – W AMM była od 1989 roku. Dnia 14 października ukończyła 91 lat. Zmarła po ciężkiej chorobie 14 grudnia 2020 r. Za życia dała się poznać jako osoba bardzo skromna, ale zaangażowana w podejmowane czyny apostolskie. Uczestniczyła w spotkaniach, w pielgrzymkach, procesjach, jubileuszach, adoracjach prowadzonych przez AM w okresach okołoświętecznych. Szczególną cześć oddawała Niepokalanej i często pod Jej figurą zapalała lampki. Nie skąpiła ofiar na cele statutowe i organizacyjne. Do końca życia interesowała się działalnością stowarzyszenia,

uczestnicząc we Mszach św., czytając nasze wydawnictwa czy też rozmawiając przez telefon.

(Inf. zebrata Z. Miernik)

Z PARAFII ŚW. RODZINY W RADOMIU:

Śp. Stanisława Zgoda. Do AM należała przez 20 lat. Udzielała się zarówno we wspólnocie jak i w parafii. Pełniła funkcję lektorki podczas comiesięcznych Mszy św. dla apostołów maryjnych. Rozprowadzała prasę katolicką. Chętnie uczestniczyła w pielgrzymkach. Była osobą odpowiedzialną, skromną, pracowitą i zgodną. Zmarła 5 grudnia 2020 r. w wieku 91 lat.

Śp. Salomea Januszek. Osoba cicha, skromna, rozmodlona, z dwudziestoletnim stażem w AM. Systematycznie uczęszczała na Msze święte i spotkania. W początkowym okresie przynależności do stowarzyszenia chętnie jeździła na pielgrzymki. Ostatni rok ciężko chorowała. Zmarła 22 grudnia 2020 r. w wieku 87 lat.

(Inf. od przewodniczącej AM – E. Strzeleckiej).

Z PARAFII TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ
W SKARŻYSKU KOŚCIELNYM:

Śp. Maria Ferszt. Członkini AM od 2009 r. Bardzo czynnie uczestniczyła w działalności modlitewnej i społecznej. Przeżyła 68 lat. Zmarła 31 października 2020 r.

(Informacja przewodniczącej AMM Urszuli Śrębowatej)

Śp. Jadwiga Sosnowska. Przez 25 lat w AM. Osoba bardzo życzliwa, obowiązkowa, systematycznie uczestnicząca w spotkaniach i comiesięcznych Mszach Świętych, chętnie wspomagająca potrzeby stowarzyszenia. Z radością przeżywała

poprzedni jubileusz grupy, czyli dwudziestolecie AM. Zmarła 1 czerwca 2020 r., mając 90 lat.

(Informacja od moderator diecezjalnej – M. Iwony Płachty).

Dnia 20 listopada 2020 r., w wieku 70 lat, zmarła nasza apostołka z parafii Św. Brygidy w Gdańsku **Śp. Teresa Stokfisz**. Tereska od 6 lat dołączyła do naszego grona apostołek. Pełna energii, życzliwa, skromna i serdeczna mająca wiele planów. Miłość do Maryi Niepokalanej cechowała jej pogodne usposobienie. Uczestniczyła z nami w modlitwach i pielgrzymkach. Pomagała w organizowaniu uroczystości okolicznościowych. Od kilku lat opiekowała się podeszłą w latach swoją mamą. Nagła i niespodziewana choroba przerwała jej marzenia. Brakuje nam Jej bardzo. Tereska zmarła w szpitalu opatrzona sakramentami świętymi. Dnia 26 listopada, po Mszy Świętej, różańcu i koronce do Bożego Miłosierdzia odprowadziliśmy ją na miejsce wiecznego spoczynku.

Dnia 26 listopada 2020 r. – w wieku 93 lat zmarła apostołka maryjna z parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Pruszczu Gdańskim **Śp. Janina Kobiela**. Była członkiem Apostolatu od 1990 r., kiedy to powstała parafialna wspólnota AM Śp. Janina codziennie uczestniczyła w Eucharystii w parafialnym kościele, pokonując pieszo wiele kilometrów (mieszkała poza Pruszczem Gd.). Była osobą pogodną, skromną i pełną wiary. To Ona przed wielu, wielu laty zainicjowała i prowadziła (za przyzwoleniem ks. proboszcza) modlitwę różańcową w kościele, przed mszą św. w każdą środę. W swojej miejscowości organizowała i była animatorką nabożeństw majowych, odbywających się przed wiejskim Krzy-

żem. Czyniła to – jak mówiła – dla Maryi i Jej Syna. W ostatnich latach była już mniej sprawna, jednakże przez swą niebywałą pracowitość i wrażliwość, dawała nadal świadectwo. Nie szczędząc swoich sił, z wielkim oddaniem opiekowała się ciężko chorym małżonkiem. Śp. Janina do końca swoich dni nie traciła duchowego kontaktu ze wspólnotą parafialną.

Przewodnicząca AM Marianna Bicka

Śp. STANISŁAWA OLIWA

Z ogromnym bólem przyjęliśmy informację o śmierci przewodniczącej AM w parafii p.w. Św. Marcina w Świdnicy **Stanisławy Oliwa**. Jej odejście do Domu Pana, nastąpiło po 15-letnim przewodniczeniu parafialnej grupie. W tym czasie nie tylko pełniła swoją funkcję przewodniczącej, lecz zawsze z pełną gotowością pomagała podczas Nieszczęśliwych w innych parafiach. Wśród przewodniczących parafialnych z Okręgu Zielonogórskiego, znana ze swojego pozytywnego nastawienia do życia, życzliwości, ofiarności i pracowitości. Zmarła 17 kwietnia 2021 r.

*„Gdy łza smutku z oka spłynie / Lub udręczą bóle ciała,
W Twoim znaku umocnienie, / W Tobie Matko, ufność cała.
Gdy nadejdzie skonu trwoga, / I przed Boga stanę tronem,
Twój Medalik, Matko droga, / Weźmie wtedy mnie w obronę”.*

Małgorzata Daszczyszak

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

OGŁOSZENIA i INFORMACJE

PROGRAM XXXXI OGÓLNOPOLSKIEGO ZJAZDU AMM – 30-31 LIPCA 2021 NA JASNEJ GÓRZE W CZĘSTOCHOWIE

*Organizatorami tegorocznego Zjazdu
są diecezje: białostocka i warszawska.*

PIĄTEK, 30 lipca

Godz. 14:00-16:30 – Sala Kordeckiego – Punkt informacyjny i stoisko z wydawnictwami (Kalendarz Apostoła Maryjnego na 2022 rok, okolicznościowe Cudowne Medaliki itp.)

Godz. 17:00 – Uroczysta Msza św. Inauguracyjna 41. Zjazd Apostolatu Maryjnego

Godz. 18:30 – Sala Kordeckiego – Spotkanie Formacyjne uczestników Zjazdu

Godz. 19:30-20:30 - Droga Krzyżowa

Godz. 21:00 – Apel Jasnogórski

Godz. 21:30-24:00 – Czuwanie przed Cudownym Wizerunkiem Matki Bożej Królowej Polski

Godz. 24:00 – Msza św.

SOBOTA, 31 lipca

Godz. 7:00-9:30 – punkt informacyjny w Sali Kordeckiego

Godz. 8:30 – Spotkanie organizacyjne dla kandydatów do Uroczystego Przyjęcia – (za ołtarzem polowym)

Godz. 9:00 – Modlitwa Różańcowa rozpoczynająca 41. Zjazd

Godz. 10:00 – Powitanie uczestników Zjazdu, Litania do Niepokalanej Cudownego Medalika

Godz. 10:15 – Konferencja

Godz. 10:45 – Świadczenia,

Godz. 11:30 – Uroczysta Msza św. i po homilii Uroczyste Przyjęcie nowych członków AMM

Godz. 13:30 – Modlitwa Anioł Pański na zakończenie 41. Zjazdu AMM

KOCHANI CZYTELNICY

Mamy nadzieję, że pomysł zespołu redakcyjnego, by w „Biuletynie” znalazło się miejsce na ćwiczenie pamięci, nadal sprawia Wam radość. **Dziś rozwiązanie naszej krzyżówki nr 1.**

Poziomo:

3. ZNAK
4. FRANCJA
6. WINCENTY
11. ZŁOTA
12. ZAKOPANE
13. INWOKACJA
14. OLCZA
16. MARYJA
18. CUDOWNEGO
19. JUREK

Pionowo:

1. RADNA
2. GWIAZDY
5. RODZINA
6. WARSZAWA
7. SZEROKA
8. DAR
9. KATARZYNA
10. KORNET
15. ALADEL
17. KOLBE

Do redakcji napłynęło 28 odpowiedzi, które podzieliły się dokładnie na 14 prawidłowych i 14 błędnych. Prawidłowo odpowiedziały następujące osoby: **Anna z Kłodzka; Kazimiera z Zielonej Góry; Alina z Siedlec; Henryka z Piotrkowa Kujawskiego; Barbara z Warszawy; Zofia z Włocławka; Anna z Grodkowa; Irena z Lublińca; Jolanta z Lisowic; Helena z Brańska; Helena z Siedlec; Jolanta z Nowogrodu Bobrzańskiego; Danuta z Lublińca i Antonina z Pawonkowa.**

Wszystkie te osoby nagradzamy serdeczną modlitwą, by NMP Niepokalana, obejmowała je swoją opieką i wypraszała łaski radości i zdrowia. A po odbiór nagrody książkowej ufundowanej przez Dyrektora Krajowego AMM ks. Jerzego Basaja CM zapraszamy **szczęśliwie wylosowaną panią Henrykę z Piotrkowa Kujawskiego. Uroczyste wręczenie nagrody, nastąpi w sobotę 31 lipca 2021 r. w Częstochowie.**

W bieżącym numerze zamieściliśmy QUIZ „Wszystko o Prymasie Tysiąclecia”. Nie traktujemy quizu jako konkursu. Naszym zadaniem jest ubogacić wiedzę o kapłanie, który niebawem zostanie wyniesiony na ołtarze. Redakcja, życzy wszystkim czytelnikom 100% trafnych odpowiedzi.

ODPOWIEDZI DO QUIZU zamieszczamy poniżej, abyście mogli sprawdzić sami i uzupełnić swoją wiedzę.

Pytanie 1) odp. b; pyt. 2) a; pyt. 3) a; pyt. 4) a; pyt. 5) c; pyt. 6) a; pyt. 7) c; pyt. 8) c; pyt. 9) c; pyt. 10) a; pyt. 11) b; pyt. 12) b; pyt. 13) a; pyt. 14) b; pyt. 15) b; pyt. 16) b; pyt. 17) b; pyt. 18) c; pyt. 19) b; pyt. 20) b; pyt. 21) a; pyt. 22) a; pyt. 23) c; pyt. 24) c; pyt. 25) b; pyt. 26) a; pyt. 27) c; pyt. 28) b; pyt. 29) a; pyt. 30) c; pyt. 31) b; pyt. 32) a; pyt. 33) a; pyt. 34) a; pyt. 35) b; pyt. 36) a; pyt. 37) c; pyt. 38) c; pyt. 39) a; pyt. 40) c.

UWAGA

Cena naszego „Biuletynu” wynosi obecnie 4 zł.

Wpłaty należy dokonywać na konto odbiorcy:

Dyrektor Krajowy AMM

Numer konta bankowego:

49 2030 0045 1130 0000 0547 2030

W rubryce: **tytułem**, należy wpisać kto i za ile egzemplarzy dokonuje wpłaty. Na powyższe konto można także przekazywać dobrowolne składki i ofiary na cele statutowe Apostolatu Maryjnego.

CENNIK NA 2021 ROK

UWAGA! ZAMÓWIENIA NA MEDALIKI I WSZYSTKIE PUBLIKACJE PROSIMY ZGŁASZAĆ Z ODPOWIEDNIM WYPRZEDZENIEM DO CENTRUM AMM W WARSZAWIE:

ks. Jerzy Basaj CM – e-mail: vivaldi7@onet.eu

– tel. kom. 601 472 764

Ks. W. Rakocy CM, <i>Św. Katarzyna Labouré i Cudowny Medalik</i>	– 15,00 zł
Dar z Nieba. Życie św. Katarzyny Labouré. Historia objawień Cudownego Medalika (<i>komiks</i>)	– 5,00 zł
Wybór świadectw nadzwyczajnych łask otrzymanych przez pośrednictwo Niepokalanej Cudownego Medalika	– 15 zł
Podręcznik AMM (trzy tomy A,B,C)	– 40 zł w oprawie miękkiej – 50 zł w oprawie twardej
Statut AMM	– 2 zł
Kwartalnik – „Biuletyn” AMM	– 4,0 zł
Kalendarz Apostolatu Maryjnego na 2022 rok	– 5,0 zł
Tajemnica Maryi (rozważania)	– 7 zł
Refleksje na miesiąc maj	– 5 zł
Nowe Rozważania Na Miesiąc Maj	– 8 zł

Modlitewnik „Stawajcie się coraz doskonalszymi”	– 12 zł
Różaniec biblijny i wynagradzający	– 5 zł
Jak Ci, Maryjo, dziękować? – modlitewnik	– 5 zł
Nowenna	– 2 zł

CENY MEDALIKÓW

Medaliki aluminiowe małe	– 30 groszy
Medaliki srebrne	– 10 zł
Medaliki zatapiane („łezka”) mały	– 2 zł
Medaliki zatapiane (łezka) duży	– 10 zł
Medalik aluminiowy duży (wysokość 3,5 cm)	– 2 zł
Medalik aluminiowy (Brelók)	– 3 zł

FOLDERY

ABC Cudownego Medalika	– 30 groszy
Noście Cudowny Medalik (dla księży)	– 80 groszy
Stowarzyszenie Cudownego Medalika	– 40 groszy
Pamiętka przyjęcia Cudownego Medalika	– 20 groszy
Modlitwa dzieci za dzieci	– 15 groszy

SPIS TREŚCI

SŁOWO DYREKTORA KRAJOWEGO	3
FORMACJA.....	6
AMM – CENTRUM STOWARZYSZENIA	
CUDOWNEGO MEDALIKA	9
QUIZ: WSZYSTKO O PRYMASIE	19
Z ŻYCIA WSPÓLNOT, JUBILEUSZE I SPRAWOZDANIA.....	25
ŻYCZENIA Z OKAZJI JUBILEUSZU	52
POEZJA	54
Z KRONIKI ŻAŁOBNEJ.....	56
OGŁOSZENIA i INFORMACJE.....	62
CENNIK.....	65

Wszystko z Niepokalaną!

Na pierwszej stronie okładki:
Monstrancja Fatimska na Jasnej Górze

Dzień Skupienia w Tczewie

**MATERIAŁY NADEŚLANE PO ODDANIU BIULETYNU
DO DRUKU ZAMIESZCZANE BĘDĄ W NASTĘPNYM NUMERZE.
O KOLEJNOŚCI UKAZANIA SIĘ MATERIAŁÓW
DECYDUJE ZESPÓŁ REDAKCYJNY.**

**LISTY DO REDAKCJI
prosimy nadsyłać na adres:**

**Małgorzata Daszczyszak, ul. Długa 48 A, 66-008 Świdnica
tel. 68 327-30-67; 693-337-640; daszma@gmail.com**

*Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, przeredagowywania
oraz zmiany tytułów otrzymanych materiałów.
Autorów prosimy o podanie telefonów kontaktowych.*

AMM

**„Biuletyn” redaguje międzydiecezjalny
zespół Apostolatu Maryjnego
pod kierunkiem moderatora krajowego.
Redaktor naczelny - Dyrektor Krajowy AMM
Ks. Jerzy Basaj CM**

**www.apostolat.pl   www.cudowny-medalik.pl
www.szarytki.pl   www.misjonarze.pl
www.waldemarrakocy.pl**